

PORILAINEN

Kesäkuu 2 2021

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

TYÖKOKEMUSTA, JOTA ET KOTIMAASTA SAA

Haemme kriisinhallintatehtäviin eri alojen ammattilaisia mm. sairaanhoitajia ja kuljettajia. Lue lisää: rauhanturvaajaksi.fi.

Haku käynnissä 24 h

Katso videot

www.youtube.com/puolustusvoimat

Puolustusvoimat

› Tee työtä, jolla on tarkoitus.

Kuva: Puolustusvoimat/Lenni Uusipaikka

Naisnäkökulmaa varusmiespalveluksessa. s.24

Sisältö

Pääkirjoitus	5
Lippujuhlapäivän ylenneyt ja palkitut	6
Kohti uusia haasteita	8
Kolumni: Asevelvollisuutta poikkeavissa oloissa	10
Pääsotaharjoitus jakaantui useaan osaharjoitukseen	11
Perinteistä tärkein	13
Asevelvollisuus puolustusjärjestelmän selkärankana	15
Varusmieskoulutus neljässä jaksossa	16–22
Monien kokemusten täyttämä matka	24
Vanha Porilainen	26
Kerhotalon uudistukset	28
Reservin koulutuksen merkitys	32
Varusmiestoimikunta pandemian keskellä	35
Sotilaskoti	37
Minä ja Porin prikaati	38
Kitasivut	39–44
Aliupseerikurssien kronikat	45

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Mika Kalliomaa
Varapuheenjohtaja
Markku Heinonen

taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Ari-Pekka Väänänen
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Annu Porttila

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Seija Heiska
Kari Nummila
Markku Heinonen
Tuula Rahkonen
Asko Tanhuanpää
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilta@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN

Säkylä
Satasyytä!

www.sakyla.fi

Apetit

Senaatti

Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Porilaiset

Kolmen vuoden komentajakauteni Porin prikaatissa päättyy kesäkuun lopussa. Haikein ja kiitollisin mielin olen jättämässä tehtäväni. Huomaan jo nyt, että tehtävä on jättänyt jälkensä minuun. Suuren joukko-osaston komentajana on kunnia ja opettavaista toimia. Aika on ollut antoisa sekä työn sisällön että työyhteisön puolesta. Porilaisessa joukossa on hieno tekemisen kulttuuri. Vahva yhteisöllisyys on konkreettinen sekä prikaatin aitojen sisällä että koko vastualueen kaikkien yhteisöjen kanssa.

Näiden kolmen vuoden aikana on saatu yhdessä paljon aikaiseksi. Keskeisimpinä isoina, toimintaa ohjaavina asioina ovat olleet valmiuden kehittäminen, Koulutus2020 -kehittämishjelma ja koronan torjunta. Nämä ovat myös kietoutuneet toisiinsa.

Kevään 2014 jälkeen tapahtuneen Euroopan turvallisuusympäristön muutoksen seurauksena valmius on palannut myös maavoimien joukko-osastojen arkeen. Nyt voimme todeta, että pystymme vastaamaan vaaditussa vasteajassa valmiuden kohottamisen vaatimuksiin. Muutos on pitänyt sisällään paljon varuskunnan sisäisiä ja yhteistyössä muiden kanssa tehtyjä kehitysaskeleita.

Koulutus2020 -koulutuksen kehittämisselma on ollut erinomainen keino käydä läpi ja verrata varusmiesten koulutuksen menetelmiä, sisältöjä ja rakenteita siviilikoulutusmaailman käytäntöihin. Olemme kehittäneet paljon uutta, mutta todenneet myös monen vanhan toimintatavan olevan edelleen paras sotilaiden osaamisen kehittämiseen. Uudet opetusmenetelmät, uudistuneet sisällöt, verkko-opetus ja erilaiset simulaattorit ovat tulleet jäädäkseen. Seuraavaksi nämä opit tulee pystyä hyödyntämään täysimääräisesti reserviläisten koulutuksessa.

Yhteiskunnan tämän hetken koronaterveystilanne ja juuri tehty päätös varusmiesten rokottamisesta antavat toivoa korona-ajan loppumisesta. Kokonaisuus huomioiden olemme pärjänneet erittäin hyvin. Muutamaa sitkeää tartuntaketjua lukuun ottamatta korona ei ole vaarantanut toimintaamme. Olemme muuttaneet toiminnan koronaturvalliseksi kaikilta osin. Korona-aika on ollut erittäin raskas sekä varusmiehille että henkilökunnalle. Pitkät yhtäjaksoiset palvelusjaksot, useat muutokset ja epävarmuus tulevasta ovat olleet erittäin kuormittavia. Uuden normaalin löytäminen ja vakiinnuttaminen ovat toivottavasti edessämme. Korona-ajan vuoksi sidosryhmien kanssa käytävä vuorovaikutus on ollut vähäinen. Meillä on paljon sosiaalista velkaa.

Haluan kiittää yhteistyöstä ja esimerkillisestä palveluksesta isänmaalle kaikkia prikaatin henkilökuntaan kuuluvia sekä jokaista teitä sidosryhmämme henkilöä erikseen ja yhteisöjänne kokonaisuutena. Porilainen yhteisö, johon luen prikaatilaisten lisäksi kaikki maanpuolustusjärjestöt alueellamme, on erinomainen esimerkki suomalaisesta maanpuolustustahdosta. Kaikki kokevat asian yhteiseksi.

Kunnia, velvollisuus, tahto!

Prikaatin komentaja
Prikaatikenraali Mika Kalliomaa

Porin prikaatissa ylennetyt ja palkitut 4.6. 2021

Tasavallan presidentti on ylentänyt 4.6.2021 seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

majuriksi

kapteeni

Hanna Tytti Kristiina Lehtinen

kapteeni

Antti Mikael Seppä

insinööri majuriksi

insinööri kapteeni

Teemu Juhani Jalaja

kapteeniksi

yliluutnantti

Jani Jukka Laine

yliluutnantti

Tommi Johannes Renfors

insinööri kapteeniksi

insinööri yliluutnantti

Henri Juhani Palin

yliluutnantiksi

luutnantit

Mikko Johannes Hautaviita

Samuli Seemi Petteri Hämäläinen

Tommi Oskari Oksanen

insinööri yliluutnantiksi

ylikersantti

Reijo Sulevi Asp

Tasavallan presidentti on ylentänyt 4.6.2021 seuraavat puolustushallinnossa palvelevat henkilöt Porin prikaatissa:

yliluutnantiksi

luutnantti

Lauri Reichardt

Maavoimien komentaja on 4.6.2021 ylentänyt reservissä yliväapeliksi ja antanut vastaavan palvelusarvon Porin prikaatissa aliupseerina palvevalle:

väapeli

Kimmo Heikki Hynynen

Porin prikaatin komentaja on 4.6.2021 ylentänyt reservissä Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat ja antanut heille palvelusarvon seuraavasti:

väapeliksi:

ylikersanttit

Henri Lauri Matti Kulmala

Joni Mikael Moisio

Jami Joonas Jukka Saarela

Timo Juhani Siren

ylikersantiksi:

kersantti

Susanna Hannele Metsärinta

Porin prikaatin komentaja on 4.6.2021 ylentänyt reservissä kersantiksi seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat:

kersantti (res alik)

Aaro Antton Mikael Kangas

kersantti (res alik)

Saku Pekka Juhani Kulmala

kersantti (res alik)

Juuso-Jalmari Leino

kersantti (res alik)

Sami Juhani Toropainen

Porin prikaatissa 4.6.2021 palkitut

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Valkoisen Ruusun I luokan ritarimerkin (SVR R I):

everstiluutnantti

Teemu Ensio Hokkanen

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Leijonan I luokan ritari-merkin (SL R I):

majuri Tomi Johannes Sihvonen

majuri Mika Tapani Ventelä

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Valkoisen Ruusun ritari-merkin (SVR R):

majuri Janne Tapio Kemppi

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Leijonan ritarimerkin (SL R):

kapteeni Tapani Juhani Hirvimäki

kapteeni Antti Eelis Huhta

insinööri kapteeni

Jukka Petteri Karttunen

kapteeni Arto Aaro Ilmari Kelhä

insinööri kapteeni

Marko Kristian Korpilammi

kapteeni Toni Kristian Laine

kapteeni Eero Olavi Lehtonen

kapteeni Harri-Antero Lähde

kapteeni Ismo Jukka Paaso

kapteeni Heikki Mikael Saarinen

kaptenlöjtnant

Tom Mauritz Sundell

kapteeni Kenneth Kalevi Tiukka

insinööri kapteeni

Petri Ville Kalevi Vallas

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Valkoisen Ruusun ansioristin (SVR Ar):

yliluutnantti

Jyri Ville Kalervo Hämäläinen

yliluutnantti

Hannu Raimo Ensio Kaikkonen
yliluutnantti
Mika Kristian Koponen
yliluutnantti
Pasi Harri Juhani Risku
yliluutnantti
Juha Antero Temonen
yliluutnantti
Janne Johannes Tuominen'

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Leijonan ansioristin (SL Ar):

Sotilasmestari
Jarmo Sakari Jokela
Osastonhoitaja
Sirpa Anneli Väisänen (NIITERVAS)

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitalin kultaristein (SVR M I kr):

Toimistos sihteeri
Paula Sisko Marian Lahdenranta
Varastonhoitaja
Aarre Antero Mäenpää
Varastonhoitaja
Esko Valtteri Rossi

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitalin (SVR M I):

vääpeli Juha-Matti Herranen
vääpeli Kimmo Kalervo Järvinen
vääpeli Ilpo Juhani Kiviniemi
vääpeli Lauri Antero Koskela
vääpeli Veli-Kalle Juhani Kursi
vääpeli Tapio Matti Samuel Kuusisto
vääpeli Janne Antero Lehtisaari
vääpeli Jaakko Sakari Liimatta
vääpeli Mika Kalevi Mäki
vääpeli Juha Kalevi Puputti
vääpeli Timo Tapio Randell
vääpeli Ville Oskari Rantala
vääpeli Teemu Mikael Silvola
henkilöstösihteeri
Anne Marjatta Jokinen
henkilöstösihteeri
Maija-Leena Annukka Sankari
varastonhoitaja
Ilkka Ensio Matilainen

varastonhoitaja
Maaret Anneli Nylund
varastonhoitaja
Marko Erik Suojakari

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2021 antanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan mitalin (SVR M):

vääpeli
Timo Juhani Siren
koulutussihteeri
Marika Susanna Koota

Puolustusvoimain komentaja on kesäkuun 4. päivänä 2021 myöntänyt Sotilasansiomitalin:

everstiluutnantti
Vesa Tapio Kankare
everstiluutnantti
Veikko Nikolai Votshenko
kapteeni
Antti Jussi Ilmari Kaurala
teknikkokapteeni
Pasi Kalevi Lönnberg
yliluutnantti
Teemu Juhani Jokinen
yliluutnantti
Henri Emil Olavi Pullinen
sihteeri
Saija Kaarina Vahteristo
sotilaskotisisar
Merja Eliisa Lankinen
varastopäällikkö
Marco Olavi Meriläinen

Tasavallan Presidentti on antanut Valtion virka-ansiomerkinn tunnuksiksi valtion hyväksi suoritetusta pitkäaikaisesta palveluksesta:

prikaatikenraali
Mika Pekka Kalliomaa
majuri Kimmo Olavi Levander
majuri David Mauri Prosi
kapteeni Kari-Matti Nenonen

kapteeni Arto Juhani Rajala
kapteeni Kenneth Kalevi Tiukka
kapteeni Rauno Aulis Väisänen
yliluutnantti Ikka Tapio Permo
toimistos sihteeri
Jaana Kristiina Lähteenmäki

Muut Porin prikaatissa 4.6.2021 luovutetut palkitsemiset

Puolustusvoimien komentaja on toukokuun 1. päivänä 2021 myöntänyt Kansainvälisen palveluksen muistomitalin OIR-soljella:

yliluutnantti
Kristian Oskar Vuorio
kersantti
Michael George Renè Abdallah

Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö on toukokuun 21. päivänä 2021 myöntänyt Huollon ansioristin:

everstiluutnantti Kalle Leinonen
vääpeli Pauli Mantila

Tykistön tarkastaja on maaliskuun 6. päivänä 2021 myöntänyt Tykkimies mitalin soljen kera:

majuri Janne Keskinen
kapteeni Mika Isometsä

Puolustusministeri on kesäkuun 4. päivänä myöntänyt Maanpuolustuskiltojen liiton Kilta-ansiomitalin:

Eero Nurminen, Porin prikaatin kilta

Muut palkitut

Vaka-säätiö jakaa stipendejä puolustushallinnossa palveleville henkilöille Puolustusvoimien kehittämiseksi tehdystä merkittävästä työstä. Vaka-säätiön hallitus on myöntänyt toukokuussa 2021 Vaka-säätiön stipendin:

majuri Jani Kauhajärvi

Kohti uusia haasteita

Tätä kirjoittaessani olen toiminut Porin prikaatin esikuntapäällikön tehtävässä ja Porilainen-lehden päätoimittajana hieman yli puolitoista vuotta. Aika on mennyt kuin siivillä, tehtävä on ollut mieleinen ja työyhteisö kerrassaan mahtava. Vähiin käy ennen kuin loppuu - siirryn Maavoimien esikuntaan 1.8.2021 lukien.

Päätoimittajan roolissa olen päässyt oppimaan uutta ja toivottavasti myös työssäni onnistunut kehittymään. Vuoden 2020 joulukuun numero oli ensimmäinen, joka minun kaudellani julkaistiin ja tämä numero on siis viimeinen. Viime vuosi oli minulle ensimmäinen, ainoa ja viimeinen kokonainen Porilainen-lehden vuosi, joka oli sekin poikkeuksellinen monella tavalla. Kuluva vuosi on kuitenkin vuosi, jonka suunnitteluun osallistuimme ja toimituskunnan tammikuun kokouksen perusteella meille muodostuikin hyvä näkemys tämän vuoden lehtien teemoista. Kevään numeron aiheena oli huollon ja kumppaneiden toiminta ja tässä lehdessä painopiste on varusmiesten ja vapaaehtoista palvelusta suorittavien naisten koulutus. Lukijat saavat itse sitten arvioida ja tunnistaa loppuvuoden numeroiden teemat...

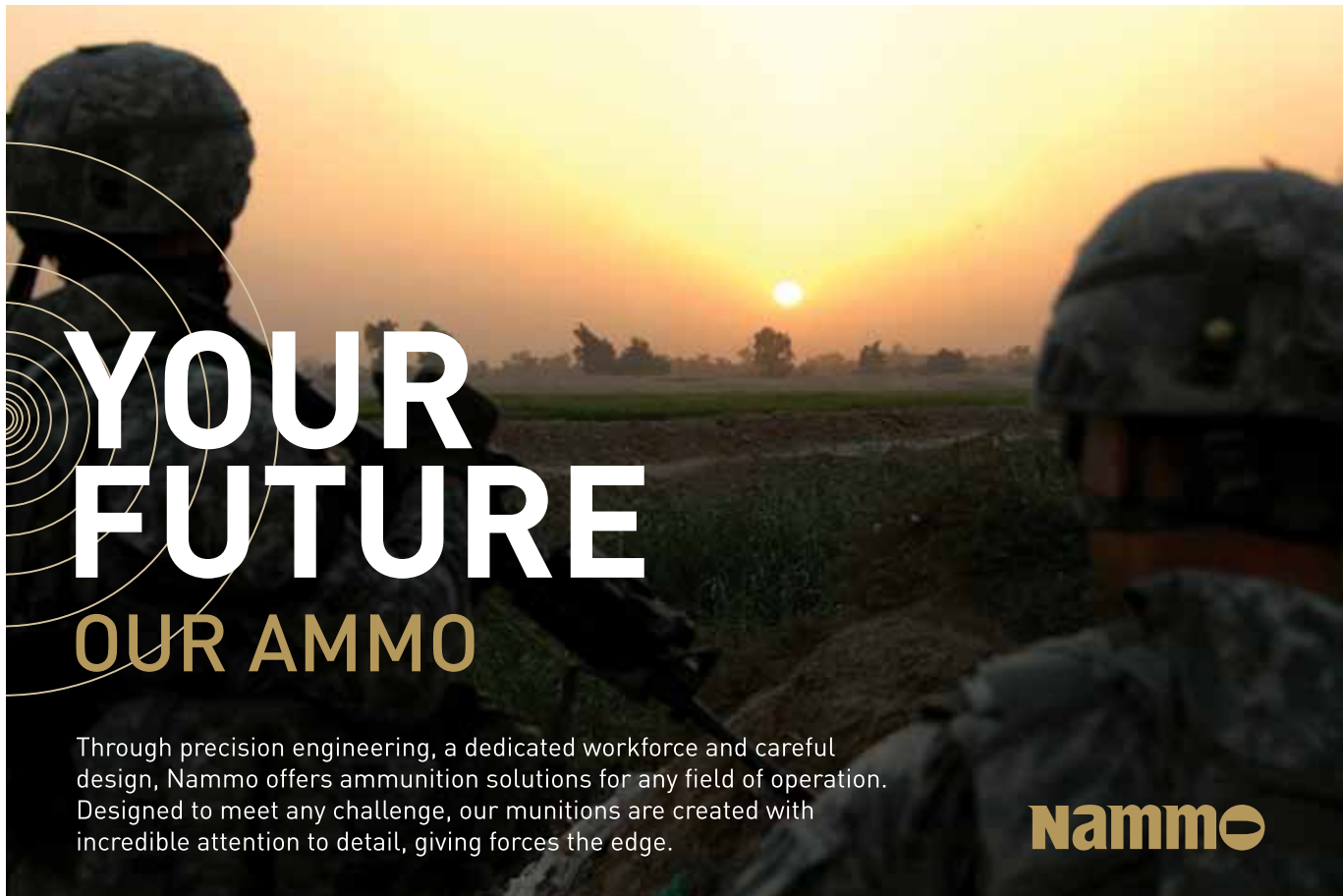

Kiitän lämpimästi lehden lukijoita palautteesta, jota toisinaan saamme. Kiitän killan puheenjohtajana ja lehden johtokunnan "puuhamiehenä" toiminutta **Markku Heinosta** huolellisesta valmistelusta sekä toimituskuntaa hyvistä ajatuksista ja kannustuksesta. Iso kiitos kuuluu myös **Simo Nummelle** taitosta sekä prikaatin viestinnän ammattilaisille **Sanna Närälle** ja **Annu Porttilalle**, jotka neljä kertaa vuodessa tekevät suuren työn lehteä valmistellessaan. Erityinen kiitos ja huomio osoitus kaikille kirjoittajille, joita ilman lehti olisi melkoisen laiha.

Toivotan seuraajani everstiluutnantti **Matti Hongon** tervetulleeksi hienoon joukkoon ja samalla toivon hänelle parasta menestystä päätoimittajan tuolilla. Tervetuloa myös killan uusi puheenjohtaja, everstiluutnantti (evp) **Joni Lindeman** – sujuvasanasaiselle kolumnistille on aina palstatilaa.

Toivotan lukijoille antoisia lukuhetkiä ja hyvää kesää!

YOUR FUTURE

OUR AMMO

Through precision engineering, a dedicated workforce and careful design, Nammo offers ammunition solutions for any field of operation. Designed to meet any challenge, our munitions are created with incredible attention to detail, giving forces the edge.

Nammo

SECURING THE FUTURE

Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin tönäkät ominaisuudet vakuutukseen, että kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle. Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta: lahitapiola.fi/auto

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin: Traficom/ajoneuvojen rekisteröintitilasto. Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

Kirjoittaja on Pääesikunnan päällikkö, kenraaliluutnantti Eero Pyötsiä

Asevelvollisuutta poikkeavissa oloissa

Koronapandemia on koetellut ihmiskuntaa jo toista vuotta. Monissa maissa koko yhteiskunta on joutunut jännittämään voimansa äärimmilleen kamppaillessaan koronaa vastaan. Myös Suomessa on jouduttu turvautumaan poikkeuksellisiin keinoihin. Vaikka olemme maailmanlaajuisesti vertaillen selvinneet hyvin, ei uhreilta ole tässä kamppailussa vältytty.

Koronatilanteella on ollut vaikutuksia myös Puolustusvoimiin. Erityisesti tämä on näkynyt asevelvollisten koulutuksessa. Kertausharjoituksia on siirretty koronatilanteen mukaan ja varusmieskoulutusta on säädetty terveysturvallisuuden ehdoilla. Koulutuksen tavoitteista ja tehokkuudesta on jouduttu tinkimään. Palveluksessa oleville koronatilanne on aiheuttanut yksilötasolla epämiellyttäviä tilanteita –altistumisia ja karanteeneja, uusia karanteeneja, testien odotusta ja testitulosten odotusta.

Koronatilanteen hallinnan keskeisenä keinona yhteiskunnassa on ollut luopua kaikesta mahdollisesta sosiaalisia

kontakteja edellyttävästä toiminnasta, kuten matkustamisesta ja tapaamisista, lähityöstä ja lähiopetuksesta. Koronatilanteen ollessa huonoimmillaan, nousi kansalaiskeskusteluun kysymyksiä asevelvollisten koulutuksen tarpeellisuudesta. Miksi varusmiespalvelusta ja kertausharjoituksia jatketaan koronatilanteessa?

Varusmiespalveluksessa olevan asevelvollisen tai hänen läheisensä silmin katsottuna kysymys voi tuntua aiheelliselta. Asepalveluksen ja koronatilanteen yhteisvaikutuksen aiheuttamat yksilön ikävät kokemukset ovat valitettavia ja tilanne on aiheuttanut ymmärrettävää huolta ja kärsimystä. Varusmieskoulutuksessa ja kertausharjoituksissa on kuitenkin kysymys yksilöä suuremmasta asiasta.

Asevelvollisuus on keskeinen osa puolustuskykyämme. Se on osa puolustuskykyä, jolla ennaltaehkäistään sotilaallisen voiman käyttöä Suomea vastaan, osoitetaan valmiutta vastata sotilaallisen voiman käyttöön tai sillä uhkaamiseen ja torjutaan maahamme koh-

distuvat hyökkäykset. Puolustuskyvyn ylläpito on pitkäjännitteistä toimintaa. Puolustuskykyä ei voi laittaa hetkeksi tauolle ja sitten ottaa pikaisesti taas käyttöön.

Maahamme ei kohdistu suoranaista sotilaallista uhkaa, mutta koronakriisin uutistulvassa jää helposti huomaamatta Suomen turvallisuusympäristön muuttuminen epävakampaan suuntaan. Jännitteet ja sotilaallinen toiminta lähialueillamme ovat lisääntyneet, lähialueen joukkojen valmiutta nostetaan ja kykyä keskittää alueelle nopeasti lisäjoukkoja kasvatetaan. Muutoksen arvioidaan olevan pitkäkestoinen.

Suomen etujen mukaista on turvallisuuden ja vakauden vahvistaminen lähellä ja kaukana. Uskottava puolustuskyky edistää vakautta lähialueellamme vuoden jokaisena päivänä. Tätä vakautta ovat ylläpitämässä kaikki palvelustaan suorittavat asevelvolliset, varusmiehet ja reserviläiset –myös koronapandemian aikana. Porin prikaatissa tehdään arvokasta työtä tämän vakauden eteen.

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus jakaantui useaan osaharjoitukseen

Puolustusvoimien kevään 2021 pääsotaharjoitus toteutettiin koronapandemian vaikutuksista johtuen osaharjoituksina eri puolilla Suomea. Porin prikaati osallistui pääsotaharjoituksen kolmeen osaharjoitukseen; pohjoisessa raskaan raketinheitinpatterin varusmies- ja kertausharjoitusjoukolla **NORTHERN FOREST 21**:een sekä pääosilla lännessä ja etelässä **NUOLI 21**:een ja **RITVA 21**:een varusmies- ja kertausharjoitusjoukoilla. Suurin osallistumisvahvuus Porin prikaatista kohdentui Merivoimien esikunnan johtaman eteläisen osaharjoituksen Ritva 21 -kokonaisuuteen 24.5.-3.6.2021. Harjoituksen kokonaisvahvuus oli yli 6000 henkilöä. Varusmiesten ja palkatun henkilökunnan lisäksi harjoituksessa oli noin 700 reserviläistä, joista pääosa toimi Porin prikaatin joukoissa.

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus järjestetään joka toinen vuosi ja siinä harjoitellaan eri puolustushaarojen yhteistoimintaa, tulenkäyttöä, logistisia järjestelyjä ja johtamista sekä yhteistoimintaa Rajavartiolaitoksen kanssa.

Pääsotaharjoituksessa testataan asevelvollisten osaamista osana laajoja joukkokokonaisuuksia. Jokaiseen osaharjoitukseen osallistui joukkoja useasta puolustushaarasta, eri joukko-osastoista sekä toimijoita eri puolilta Puolustusvoimien organisaatiota.

Harjoitus oli kesäkuussa 2021 kotiutuvien varusmiesten koulutuksen huipennus, jossa testattiin osaamista joukkokokoonpanoissa. Harjoitus toteutettiin vallitsevista epidemiarajoituksista huolimatta ja tarvittavat varotoimenpiteet huomioiden. Ritva21 harjoituksen taisteluvaihe järjestettiin alkaen Kokemäen Piikajärveltä ja päättyen Hankoniemellä Harparskogin ja Syndalenin alueilla 28.5.-2.6.

Yle Areena -palvelussa julkaistiin jokin aika sitten mielenkiintoinen dokumentti juuri Hankoniemen alueen merkityksestä sotahistoriassa.

NORTHERN FOREST 21 -harjoitus järjestettiin 17.5.-3.6. Harjoitus oli osa Puolustusvoimien pääsotaharjoitusta ja Maavoimien merkittävin sotaharjoitus tänä vuonna. Harjoituksen kokonaisvahvuus oli noin 7 000 sotilasta, joista reserviläisiä noin 2 000. Harjoitukseen osallistui lisäksi noin 350 ruotsalaista sotilasta muun muassa Norrbottenin rykmentistä. Harjoituksessa kehitettiin Maavoimien tulenkäyttöä ja joukkojen suorituskykyä haastavissa Pohjois-Suomen olosuhteissa.

Puolustusvoimat harjoittelee maalla, merellä ja ilmassa

Puolustusvoimien kevään 2021 pääsotaharjoitus toteutetaan koronapandemian vaikutuksista johtuen osaharjoituksina eri puolilla Suomea. Maavoimien osuus Northern Forest 21 tapahtuu Pohjois-Suomessa ja Merivoimien Ritva 21 Suomentahdella ja etelärannikolla. Ilmavoimat on sijoittanut oman ilmasoparastioharjoituksensa rykseen. Muutkin harjoitukset toimivat osin pääsotaharjoituksen kesäkuussa koteluville varusmiehille. Tiedot harjoituksista saattavat vielä täsmentyä.

- Ilmapuolustusharjoitus 1/21**
  - 17.-27.5.2021
  - Lohtajan ampuma- ja harjoitusalue Kokkolassa.
  - Harjoitukseen osallistuu joukkoja kaikista Maavoimien ilmatuotakoulutusta antavista joukko-osastoista sekä Meri- ja Ilmavoimista.
- Nuoli 21**
  - 26.5.-3.6.2021
  - Niinisalmen Pohjankeidas, Kankaanpää-, Parkanen-, Jämijärven- ja Karvian seutu
  - Harjoitukseen osallistuu Panssariprikaatin ohella joukkoja Karjalan prikaatista, Porin prikaatista sekä Pohjois-Karjalan rajavartiosta.
- Ritva 21**
  - 26.5.-2.6.2021
  - Suomentahden ja Saaristolammen alueella sekä pääasiassa Uudenmaan ja Keski-Suomen rannikkoseudilla.
  - Harjoitukseen osallistuu kaikkien Merivoimien joukko-osastojen lisäksi yhtymä ja joukkoja Maavoimista, osia ja joukkoja Ilmavoimista, Puolustusvoimien logistikkalaitoksesta, Maa puolustuskorkeakoulusta ja Rajavartiolaitoksesta.
- Logex 21**
  - 17.5.-2.6.2021
  - Puolustusvoimien logistikkalaitos harjoittelee Maa- ja Ilmavoimien tukemista pohjoisen Suomen alueella.
- Northern Forest 21**
  - 17.5.-3.6.2021
  - Pohjois-Suomi: mm. Revesjärvi, Sodankylä, Kittilä.
  - Harjoitusjoukot ovat Kainuun prikaati, Jääkäriprikaati, Maasotakoulu, Porin prikaati, Panssariprikaati, Puolustusvoimien logistikkalaitos, Puolustusvoimien johtamisjärjestelmäkeskus, Puolustusvoimien Tiedustelulaitos ja Rajavartiolaitos sekä joukkoja Ruotsin maavoimista.
- Ilmataktiikka 21**
  - 23.-28.5.2021
  - Lentotoiminta suuntautuu Rovaniemen, Kuusamon, Kurjen, Jyväskylän, Seinäjoen ja Kokkolan väliselle alueelle sekä Perämeren yllä.
  - Legin lennosto, Karjalan lennosto, Satakunnan lennosto, Ilmasotakoulu

Perinteistä tärkein

Suomessa maanpuolustus on perinteisesti ja konkreettisesti aina ollut koko kansan asia. Maassamme on itsenäisyyden alusta asti koulutettu varusmiehistä reservi Suomen puolustamiseen kriisitilanteessa. Vuosina 1939 -1945 järjestelmä osoitti toimivuutensa kovimmassa mahdollisessa kenttäkokeessa, ja vaikka vuosituhannen alusta alkaen useampikin Euroopan maa alkoi ajamaan puolustustaan alas, ei Suomessa lähdetty tinkimään yleiseen asevelvollisuuteen perustuvasta maanpuolustusratkaisusta. Järjestelmän ansiosta Puolustusvoimien reservi on yhteiskunnan peili ja tänäkin päivänä suomalaisessa yhteiskunnassa vajaa puolet kansalaisista on palvellut varusmiehenä. Tämä leimaa myös Suomessa käytävää maanpuolustus- ja turvallisuuspoliittista keskustelua.

Toisin kuin maissa, joiden puolustuksesta huolehtii ammattiarmeija ja koko maanpuolustuksen sotilaallinen konsepti on enemmän tai vähemmän kansan syville riveille etäinen, keskiverto suomalainen mies ja yhä useampi nainenkin kykenee osallistumaan puolustus- ja turvallisuuspoliittiseen keskusteluun kokemusasiantuntijana. Kun media uutisoi HX -hankkeesta tai pienemmistä hankinnoista, tupien uudistamisesta tai lounaspusseista, puhutaan muutoksista organisaatiossa, jonka alemmilla portilla suorittamisesta laajalla osalla kansaa on kokemusta. Siinä on puolensa ja puolensa. Varsin moni keskusteluun osallistuva on päivittänyt tietonsa, mutta osa pohjaa näkemyksensä maanpuolustuksesta ja Puolustusvoimista omaan, mahdollisesti vuosikymmentenkin takaiseen kannikkakohtaiseen kokemukseensa varusmiespalveluksesta.

Ajatus juolahti mieleeni, kun pääsin touko- kesäkuun vaihteessa osallistu-

maan Ritva 21 -harjoitukseen Porin prikaatissa. Kertausharjoitus on, ainakin jos allekirjoittaneelta kysytään, reserviläiselle aina iloinen asia. Tarjolla on arkimurheet kääpiöiviä skenaarioita, siviilityön aiheuttaman kehonkankeuden karistelevaa toimintaa ja tietenkin mahdollisuus syventää omaa SA -sijoituksen vaatimaa osaamista. Kertausharjoitus tarjoaa myös mahdollisuuden muistella menneitä ja antautua lievän reserviläisnostalgian valtaan, mutta ennen kaikkea kertausharjoituksissa pääsee tutustumaan Puolustusvoimien tämän päivän tilaan ja toimintaan.

Kuluneen kolmen viime vuosikymmenen mittaan olen kertausharjoituksissa käydessäni saanut huomata, kuinka joka kerta varuskuntaan saapuessa jotain on muuttunut: ruokaloista tuli ensin muonituskeskuksia ja sitten varuskuntaravintoloita, rynnäkkökiväärin perä muuttui jossain vaiheessa taittavaksi ja nyt kentällä näkee jo henkilökohtaisia aseita, joissa on teleskooppi-perä ja picatinny -kiskossa viimeisen päälle optiikkaa. Taisteluvyö vaihtui liiviksi ja sitten luotisuojaliiviksi. Maastopuku ja -kuvio on mennyt uusiksi pariinkin kertaan ja seuraava taisteluasu on jo tuloillaan. Kulkuneuvot ovat kehittyneet, taistelutapa uusittu, viestivälineet päivittyneet... lista on pitkä ja muutos on ollut jatkuvaa.

Suomen Puolustusvoimilla on pitkät ja kunniakkaat perinteet. Yksi keskeisimmistä on tietysti asevelvollisuusjärjestelmä, mutta ilman vielä tärkeämpää ja yleisessä keskustelussa usein unohtuvaa perinnettä asevelvollisuus itsessään ei olisi kovinkaan kummoinen etu tai pelote, kun puhutaan Suomen puolustamisesta. Tämä usein unohtuva tai reunamerkinäksi keskustelussa kutistuva perinne on muutos. Maailma ei tule koskaan valmiiksi, mutta se ei

merkitse sitä, etteikö se muuttuisi jatkuvasti. Kuten kaikilla muillakin elämän osa-alueilla, myös Puolustusvoimien yhtälössä muutos on ratkaisevassa asemassa. Mutta siinä missä itse kukin voi henkilökohtaisessa elämässään valita miten, jos ollenkaan, ympäröivän maailman teknisiin, asenteellisiin tai muihin muutoksiin suhtautuu, ei Puolustusvoimilla ole mahdollisuuttakaan päättää ylenkatsoa tai unohtaa aikamme virtauksia ja muutosvoimia. Puolustusvoimien on arvioitava muutosta ja ymmärrettävä sitä sekä toimintaympäristössään että yhteiskunnassa jonka puolustaminen on sen tehtävä. Vain ymmärtämällä jatkuvaa muutosta ja mukautumalla muuttuneisiin olosuhteisiin Puolustusvoimat kykenee täyttämään annetun tehtävänsä. Ja onneksi, vaikkakin paradoksaalisesti, tämä on yksi niistä asioista, joka Suomen Puolustusvoimissa ei ole runsaassa sadasakaan vuodessa muuttunut. Muutos ja sen hallinta ovat olleet elimellinen osa Suomen Puolustusvoimien suorituskykyä koko itsenäisyytemme ajan, ja ovat sitä yhä.

Kun Ritva 21:n kestäessä sain tutustua käytössäni oleviin varusteisiin ja laitteisiin siinä kuin työskentelyn fyysisiin puitteisiin ja tapoihin tehdä asioita, sain huomata, että moni asia oli sitten viime kerran muuttunut. Se valoi vahvaa uskoa siihen, että vaikka joku reserviläinen aina silloin tällöin saattaakin tippua kehityksen kärryiltä, Puolustusvoimat istuu kuskillaan tukevasti, tänäänkin.

Kirjoittaja, kapteeni (res) Jone Nikula, työskentelee vapaana toimittajana ja osallistui Porin prikaatin joukoissa Puolustusvoimien pääsotaharjoitukseen touko-kesäkuussa 2021.

OP Sijoituskumppani

Tukea ja kannustusta sijoittamiseen

OP Lounaismaa

HUITTINEN

Huittisissa hullukki ireat saa siivet!
Tuu sääki tänne asumaan ja nauttimaan elämästä!

#hullunahuittisiin

Jotta kaupassa olisi kiva käydä.

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

Laatutuotteet ammuntaan, metsästykseen ja ulkoiluun

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valtteri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170

FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557

www.suomenasejaretkeily.fi

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

IV-Pelti Luuri Oy

RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT

Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

KIVEEN HAKATTUA HISTORIAA

LOIMAAN KIVI 1921

Loimaa

Jyvällä tulevaisuudesta

terassi miehet.fi

Asevelvollisuus puolustusjärjestelmän selkärankana

Maavoimien koulutusjärjestelmä tuottaa Maavoimien tarvitsemat joukot ja suorituskyvyt. Olemme yksi isoimmista ja vaikuttavimmista Suomessa toimivista koulutusorganisaatioista. Koulutuksen ehdoton helmi on suomalainen asevelvollinen. Ilman toimivaa asevelvollisuutta olisi Suomen sotilaallinen puolustaminen haasteellista.

Kehittyvä asevelvollisuus

Suomen puolustus nojaa vahvaan ja toimivaan asevelvollisuuteen. Suomen puolustusratkaisun vaatima joukkomäärä ei ole tuotettavissa millään muulla järjestelmällä kuin asevelvollisuudella.

Toimiva yleinen asevelvollisuus ei ole kuitenkaan itsestäänselvyys. Asevelvollisuutta on haastettu aina - haastajien argumentit vain ovat muuttuneet ajassa. Kautta aikain poliittinen tuki yleiselle asevelvollisuudelle on kuitenkin pysynyt vahvana. Asevelvollisuus on siis aina nähty päättäjien silmin Suomen puolustuksen kivijalkana. On tärkeää, että me kaikki ponnistelemme yleisen asevelvollisuuden eteen aktiivisesti. Jos asevelvollisuutta ei modernisoida, se näivettyy. Perinteiset valtiolliset instituutiot haastetaan ajassa - erityisesti "tässä" ajassa.

Vuonna 2020 käynnistyneessä parlamentaarisen asevelvollisuuskomitean työssä selvitetään asevelvollisuuden nykytila ja luodaan asevelvollisuuden kehittämiselle suuntaviivat. Samalla asevelvollisuuden kehittämiselle ja asemalle saadaan toivottavasti parlamentaarinen tuki. Työssä toivottavasti myös otetaan kantaa siviilipalveluksen tulevaisuuteen, asevelvollisuusaikana saavutetun osaamisen hyödyntämiseen sekä käsitellään julkisuudessa vahvasti esiin nousseet kansalaispalvelukseen liittyvät kysymykset.

Tulevaisuuden sotilaskoulutus

Koulutus 2020 -ohjelmalla Maavoimien antama koulutus uudistetaan kohtamaan asevelvollisten muuttuneet odotukset. Samalla tuotetaan myös entistä korkeatasoisempaa osaamista. Digitalisoinnin täysimääräinen hyödyntäminen, simulointi, opetusmenetelmällinen uudistus sekä kokonaisvaltainen toimintakykykoulutus ovat uudistuksen isoimpia "draivereita". Meidän tulee muistaa, että koulutettavat varusmiehet ovat syntyneet 2000-luvulla. Yleistettynä tämä tarkoittaa hyvää digiosaaamista, heikentynyttä kestävyyskuntoa sekä parempaa valmiutta erilaisten oppimisen muotojen käyttöön.

Koulutus 2020 on vasta digitalisaati-

on vyörymisen "ensimmäinen porras". Tulemme vielä tämän vuosikymmenen aikana näkemään tekoälyn, koneiden laskentatehon kasvun sekä koneoppimisen räjähdysmäisen nousun osaksi arkea ja oppimista.

Naiset maanpuolustajina

Naisilla on ollut keskeinen merkitys Suomen kansallisen identiteetin rakentamisessa. Ajatus siitä, että Suomi on selvinnyt sodista ja muista koettelemuksista miesten hartioiden varassa, on ehdottomasti harhaanjohtava. Koko itsenäisyytemme ajan on Suomen tarina kirjoitettu molempien sukupuolten yhteisellä kynällä.

Suomessa naiset pääsivät osallistumaan sotilaalliseen maanpuolustukseen vuonna 1995, kun heille avattiin mahdollisuus naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen. Tänä vuonna palvelukseen hakeneissa saavutettiin kaikkien aikojen ennätys, kun peräti 1675 naista haki palvelukseen. Tämä on yksi osoitus antamastamme erinomaisesta koulutuksesta. Onnistuneet kokemukset palveluksesta ovat parasta mahdollista mainosta koulutuksesta.

Toimiva harjoitusjärjestelmä suorituskykyjen taustalla

Kaiken digitalisaation ja uudistamisen keskellä on helppo unohtaa se, että suorituskyky viimeistellään aina vaativissa ja monipuolisissa käytännön harjoituksissa taistelukentällä. Kokemuseräistä oppia säään ja olosuhteiden vaikutuksista, taistelustressistä ja sodan kitkasta ei voida kattavasti simuloita millään teknisellä apuvälineellä. Suomalaisen sotilaskoulutuksen rikkaus on ollut ja tulee olemaan vaativat käytännön harjoitukset, joissa sekä yksilö että organisaatio altistetaan taistelukentän ärsykeille.

Maavoimien harjoitusjärjestelmä on vuosien saatossa palvellut nousujohteista osaamisen kehittymistä. Meidän on myös jatkossa pidettävä huoli, ettemme päästä itseämme helpolla. Harjoituskentälle puristettu hikipisara takaa suorituskyvyn myös jatkossa!

Kirjoittaja, everstiluutnantti Timo Hänninen, toimi Maavoimien koulutuspäällikkönä 30.4.2021 saakka.

Alokasjaksolla opitaan sotilaan perustaitoja, kuten viuhkapanoksen asentamista

Kaikki alkaa alokasjaksosta

Teksti: Kapteeni Miikka Vasaramäki Kuvat: Puoustusvoimat

Kun alokas saapuu varuskuntaan palvelukseenastumispäivänä, on häntä vastassa nykyään peruskoulutuskauden sijasta alokasjakso. Ensimmäisistä päivistä lähtien oppitunnilla vastaillaan kyselyihin omaa matkapuhelinta näppäillen ja rynnäkökiväärin luodin lentorataan tutustutaan katsomalla valkokankaalle heijastettua opetusvideota. Viime vuosina Puolustusvoimissa käynnistynyt KOU-LUTUS2020 -uudistus on tuonut varusmieskoulutukseen uusia opetusmenetelmiä, mutta miltä näyttää alokasaitana tänä päivänä?

Jokainen varusmiespalveluksensa aloittava alokas suorittaa palveluksensa ensimmäisen kuuden viikon aikana alokasjakson, jonka aikana alokas perehdytetään sotilaallisiin tapoihin, varusmieskoulutuksen yleisjärjestelyihin ja koulutetaan sotilaan perustaidot. Alokasjakson aikana suoritetaan myös

koulutusvalinnat, joiden perusteella määräytyy jokaiselle varusmiehelle tuleva tehtävä, johon alokasta aloitetaan kouluttamaan alokasjakson suoritettuaan.

Alokasjaksolla koulutettavien varsinaisten sotilaallisten taitojen päämääränä on, että varusmiehet osavat toimia yksittäisinä sotilaina osana partiota. Alokasjaksolla keskeisimpänä asiana varusmiehille pitää opettaa myös perusteet rynnäkökiväärin ja ampumatarvikkeiden turvallisesta käsittelystä ja käytöstä sekä perusampumataito. Lisäksi päämääränä on, että alokasjakson jälkeen koulutettava on sopeutunut varusmiespalvelukseen, kykenee suoriutumaan yksittäisen taistelijan tehtävistä toimintakykynsä säilyttäen ja on toimintakyvyltään valmis koulutushaarajakson koulutukseen.

Edellä mainitut taidot koulutetaan alokkaille kurssimuotoisesti. Ensimmäisenä kahtena viikkona suoritetaan

Orientaatio-kurssi, jonka aikana varusmiehet varustetaan, opitaan sotilaallisen käyttäytymisen perusteet, suoritetaan soveltuvuus- ja kuntotestit sekä toteutetaan lääkintähenkilöstön toimesta saapumisterveystarkastus. Ensimmäisen kahden viikon aikana sotilaan perustaitojen kouluttaminen aloitetaan ase- ja ampumakoulutuksella. Ensimmäiseksi opitaan aseensa toiminta ja turvallisen käsittelyn perusteet. Ampumakoulutus jatkuu koko alokasjakson läpi ja ensimmäisille ampumaratapäiville suunnataan varsin pian. Perusammunnat ovat edelleen oleellinen osa henkilökohtaisen ampumataidon kouluttamista, mutta kokonaisuutta tuetaan sisäampumasimulaattoreilla, joissa alokkaat ampuvat rekyylin tuottavalla rynnäkökiväärin simulaattorilla. Simulaattori antaa tarkan palautteen, jonka perusteella voi-

Alokasjakson huipennus on sotilasvala tai -vakuutus, joka on varusmiehen antama lupaus sitoutumisesta maanpuolustukseen.

daan antaa yksilöllistä koulutusta alokkaalle.

Orientaation jälkeen suoritetaan kolme kurssia, jotka ovat Selviytymisen-, Suojaamisen- ja Suojautumisen kurssit. Kurssit kestävät kukin noin viikon alokasjakson viikoilla 3-5. Selviytymisen kurssilla opitaan marssimista, pimeätoimintaa, suunnistusta ja sotilaan selviytymistä, kuten vedenkeittämistä. Lisäksi majoitutaan ensimmäistä kertaa maastossa ja toimitaan esimerkiksi lähivartiomiehen tehtävässä. Suojaamisen kurssilla opitaan toimintaa yksinkertaisissa suojaus- ja vartiotehtävissä, lähitaistelua, ampumaseen käyttöä vartiotehtävissä sekä sodanoikeussääntöjä. Suojautumisen kurssilla opitaan toimintaa suojelevoitoksessa ja -hälytyksessä, tuliaseen perusteet, liikkuminen taistelukentällä ja taisteluensivun perusteet. Vanhaan peruskoulutuskautteen verrattuna opetussisältöjen muutos kuulostaa varsin pieneltä ja sitä se myös on. Mistä koulutus uudistuksen erot sitten muodostuvat?

Alokasjakson alussa jokainen va-

rusmies saa tunnukset Puolustusvoimien verkko-opetusympäristöön eli PVMOODLE:een. PVMOODLE:ssa jaetaan tietoa koulutuksen järjestelyistä, kuten viikko-ohjelmista ja koulutusjakson läpivienneistä. Jokaisesta kurssista on myös oma työtilansa oppisisältöineen. Työtilassa on sama materiaali kaikille alokkaille palvelupaikasta huolimatta. Työtilassa alokas voi kerrata opetettavia aiheita, vaikka omassa tuvassaan. Työtilat sisältävät myös mikroelokuvia, joista alokas voi perehtyä esimerkiksi rynnäkkökivääriin lukon irrottamiseen ennen ensimmäistä käytännön suoritusta. PVMOODLE mahdollistaa myös oppimisen todentamisen kurssikokeiden muodossa, joten kaikki alokkaat tekevät samat kurssikokeet.

Alokasjakson aikana jokainen alokas ilmoittaa oman halukkuutensa eri koulutushaarakoulutukseen PVMOODLE:ssa täytettävällä koulutushalukkuuslomakkeella. Alokas voi hakeutua oman alokasjakson aikaisen perusyksikkönsä tehtävien lisäksi myös muihin perusyksiköihin. Alokas

voi hakeutua myös erityistehtäviin. Valtakunnallisessa haussa erityistehtäviin haetaan joka saapumiserä varusmiehiä, joilla on eri eritysalojen kokemusta. Alokasjakson viimeisellä viikolla tapahtuvat koulutushaaravaliintojen järjestelyt, mahdolliset rästisuoritukset, liikuntaa ja sotilasvala/vakuutus harjoitteluineen. Alokasjakson aikana suoritetaan sotilaan perustutkinto, joka yhdessä annetun sotilasvalan- tai vakuutuksen kanssa oikeuttaa nimitykseen miehistön palvelusarvoon.

Uudet opetusmenetelmät ja kurssimuotoinen opetus on siis muovannut alokasaikaa nykyaikaiseksi, mutta alokkaan arkeen kuuluvat edelleen opitunnit luokassa ja perustaitojen oppiminen maastossa ja ampumaradalla. Virtuaaliset koulutukset ja verkkokoulutusympäristö ovat työkaluja, joilla tuetaan oppimista. Alokasaika jää taakse nopeasti, mutta sen merkitys sotilaan peruskoulutuksen antavana koulutusjaksona on ennallaan.

Kohti koulutushaaran perusosaamista

Teksti: kapteeni Matti Peltomäki, kapteeni Jukka Paulamäki, yliluutnantti Joni Lounasaho ja luutnantti Atte Hakanen.

Kuvat: Puolustusvoimat

Sotilaskoulutusta alokkaasta kohti taistelijaa voidaan verrata talon rakentamiseen. Alokasjakson päämäärän ollessa sotilaan perustaitojen oppiminen, voidaan samaa vertauskuvaa käyttää työkalujen, työskentelymenetelmien sekä talon perustan valmistamiseen. Kuitenkaan yksikään talo ei ole valmis pelkällä perustalla tai rungolla, vaan vaaditaan eri osa-alueiden ammattilaisia, jotta rakennus saadaan valmiiksi. Tarvitaan siis useiden eri koulutushaarojen ammattilaisia, jotta jokainen rakennusprojektiin kuuluva työvaihe tulee toteutetuksi onnistuneesti.

Koulutushaarajakso rakentuu alokasjakson perustalle, tarkoituksenaan kouluttaa koulutushaaran perustaidot ja -tiedot jokaiselle sotilaille. Koulutushaaran mukainen perusosaaminen luo valmiudet toimia koulutushaaran mukaisissa tehtävissä sekä mahdollistaa koulutettavien toimintakyvyn kehittämisen kohti vaativampia tulevia koulutusjaksoja, erikoiskoulutusjaksoa sekä aliupseerikursssia varten.

Satakunnan tykistörykmentin koulutushaarajakso muodostuu varusmiehille yhteisen "Maavoimien sotilas 1" -kurssin jälkeen eri perusyksiköiden tarjoamasta kurssimuotoisesta koulutuksesta.

1. Patteri toteuttaa koulutushaarajaksoilla kenttätykistön K2020-ohjelman tuliasema-koulutushaaran mukaiset kurssit. Koulutushaarajaksoilla annettava koulutus nivoutuu tulipatterin ampumavalmiuden saavuttamisen, ampumatoiminnan sekä tuliasemasta lähdön käsitteiden ympärille. Muita keskeisiä opetussisältöjä ovat tykkikaluston lisäksi viestivälineet, ampumatarvikkeja kalustokoulutus sekä taistelukoulutus. Jakson lopussa varusmiesten koulutus eriytyy sodan ajan kokoonpanon mukaisiin ryhmiin: tykkiryhmälle koulutuksen keskiöksi muodostuu ampumavalmiuden saavuttaminen ja ampumatoiminta, kun taas esimerkiksi komentopaikkaryhmän koulutuksessa syvennyttään eri johtamislaitteiden pariin.

2. Patterin kouluttaman huoltopatterin koulutushaarajakso keskittyy perusteiden opettamiseen sekä toimiseen ryhmäkokonaisuudessa. Suurin osa koulutuksesta toteutettiin 2. huoltokomppaniassa miehistökurssien muodossa. Kurssija joihin varusmiehet osallistuivat, olivat keittäjäkurssi,

täydennyskurssi, lääkintämieskurssi ja kunnossapitokurssi. Kurseilla varusmiehet koulutetaan joukkojen muonittamiseen maasto-olosuhteissa, täydentämään ja käsittelemään ampumatarvikkeita, toimimaan lääkintämiehen tehtävissä sekä ylläpitämään ja huoltamaan omaa ajoneuvokalustoaan. Koulutus miehistökurseilla on tiivistä ja vaatii varusmieheltä keskittymistä, koska opetettavaa asiaa on paljon ja aikaa koulutuksen järjestämiseen ei juurikaan ole.

Kranaatinheitinkomppaniassa koulutushaarajaksolla koulutetaan kahta koulutushaaraa, kranaatinheitinlinjaa sekä tulenjohtolinjaa. Kranaatinheitinlinjalla kaikki saavat peruskoulutuksen kranaatinheittimelle, ennen kuin linja jakaantuu oman tulevan tehtävän mukaisille kurseille. Peruskurssien jälkeen koulutus eriytyy suunnitelun tehtävän mukaan joko tuliasemamittaus-, tai viestikurssille. Tulenjohtolinjalla koulutus keskittyy tulenjohton perusteiden oppimiseen perus- sekä jatkokurssilla. Kurssien sisältö kiteytyy tulenjohtamiseen tarkoitettujen välineiden käyttökoulutukseen sekä tulenjohtoryhmänä toimimiseen.

Raketinheitinpatteri toteuttaa koulutushaarajakson aikana peruskurssit niin viesti- kuin sääkoulutushaaraan liittyen sekä järjestää panssarivaununlinjalaisille 298RSRAKH06-perusopetustilaisuuden. Viestikurssien tavoitteena on saavuttaa perusosaaminen M18-kenttäviestijärjestelmään sekä yksikön käytössä olevaan viestikalustoon. Sääkurssien tavoitteena on omaksua sääopin perusteet ja yleinen sääkoulutus sekä kouluttautua niin vetykoulutuksen, luotauskoulutuksen kuin viestikoulutuksenkin parissa. 298RSRAKH06-perusopetustilaisuus on intensiivinen kurssi, jonka kirkaana tavoitteena on saavuttaa kurssilaisille tutkinnot, joiden myötä he ovat oikeutettuja ajamaan ja johtamaan raskasta raketinheitintä.

Kokonaisuudessaan koulutushaarajakson kurssien päätavoitteena on saada koulutettua asiat, jotka mahdollistavat tulevien koulutusjaksojen tavoitteet. Koulutushaarajaksolla kuljettavan polun päässä hämmöttää tykistöjoukolla tärkeä mittari: ensimmäinen tykistöjoukon ampumarjoitus, jossa mitataan jakson aikana opetettuja asioita. Tavoitteiden saavuttamisen näkökulmasta ampumarjoitus mahdol-

listaa koulutustulosten laadun arvioinnin: tykistölliset määreet piiru, metri ja sekunti kyetään ulosmittaamaan täysipainoisesti vasta kovapanosammunnoissa.

Tulenjohtaja löytää tuhottavan kohteen, paikantaa sen sijainnin ja viestittää tulikomennon tuliyksikköön. Tarvittaessa tuliyksikön tulta korjataan, jotta kohteeseen saadaan vaikutusta. Ampumarjoituksissa ulosmitataan tuliyksiköiden suorituskykyä, muun muassa niiden liikkeiden ripeyttä ja ammuntojen tarkkuutta. Tarkka ballis-

tinen valmistelu ei ole mahdollista, ellei sääryhmä onnistu luotaamaan valitsevaa säätilaa oikein ja viestittämään sitä tuliyksiköille. Yksikään joukko ei myöskään pärjää ilman huoltoa, jonka osaamisen taso voidaan niin ikään todentaa vasta ensimmäisessä harjoituksessa harjoitusjoukkojen huoltamisessa. Parhaiten kuitenkin osaamista huoltopatterissa mitataan tyhjien ruokapöytäjen määrällä, sillä se kuvastaa sitä, kuinka hyvin muonitusmiehet ovat onnistuneet työssään.

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA

• www.pihaportti.fi •

"Valmistautuminen"

Erikoiskoulutusjakso Satakunnan jääkäripataljoonassa

Teksti: Kapteeni Suominen Kuvat: Puolustusvoimat

Pimenevä kevätiltä huhtikuun lopussa vaikuttaa rauhalliselta Säky-länharjun metsissä. Seesteinen myöhäisillan illuusio katoaa kuitenkin välittömästi kahden perättäisen valaisuraketin kipuamiseen taivaalle. Pimenevä maasto valaistuu hetkessä ja samalla sekunnilla jääkäriryhmä avaa tulen yhdenaikaisesti ja tarkasti viereiseltä kumpareelta. Taistelukentän valaistus on muuttunut hetkessä tasaisesta pimeydestä kirkkaihin valoraketteihin taivaalla ja punahehkuisten valojuovaluotien tasaiseen virtaan. Laukausten välissä kuuluu teräviä komentoja, joilla vielä äskettäin maaston suojissa pysyneet taistelijat aloittavat hyökkäyksen kohti tavoitettaan. Taivaanrannan siluettia vasten tarkasteltuna taistelijoiden ääriviivat liikkuvat nopeasti kohti etuviistossa sijaitsevaa harjannetta. Tummiin hahmojen liike pysähtyy harjanteelle ja katsetta tarkentaessa voi huomata kahden hahmon liikkuvan matalana harjanteen suojissa. Ryhmä on edennyt tavoitteeseen ja partionjohtajat saapuvat ilmoittamaan tilanteensa ryhmänjohtajalle. Nopean ja hiljaisen kokoontumisen jälkeen partionjohtajat häviävät pimeyteen ja ryhmä on valmiina jatkamaan tehtäväänsä.

Edellä kuvattu tapahtumasarja ei ole fiktiivinen kuvaus kirjasta Legioonalainen Peters - Suomalaisen palkkasoturien muistelmat. Kuvaus on sarja kirjoittajan aistinvaraisia havaintoja Satakunnan jääkäripataljoonan erikoiskoulutuskauden taistelu- ja ampumaharjoituksista. Kyseinen harjoitus on merkittävin maastoharjoitus noin kuuden viikon mittaisella erikoiskoulutuskaudella.

Satakunnan jääkäripataljoonaan kuuluvilla 1. Jääkärikomppanialla, 2. Jääkärikomppanialla ja Panssarintorjuntakomppanialla on erikoiskoulutuskaudella tehtävänä syventää miehistön ja johtajien osaamista sekä nousujohteisesti kouluttaa heitä sodanajan tehtäväänsä. Kokonaisuutena erikoiskoulutusjakso sisältää miehistön osalta lukuisia erikoiskursseja, joiden kautta hankitaan osaamista tulevaan joukkokoulutuskauteen. Johtajiksi valituille henkilöille erikoiskoulutusjakso merkitsee aliupseerikurssia 1, jonka jälkeen soveltuvimmat henkilöt suorittavat aliupseerikurssin 2 sijaan reservinupseerikurssin Reservinupseerikoulussa tai Panssariprikaatissa.

"Erikoiskoulutuskauden kantavana teemana Satakunnan jääkäripataljoonassa on koulutuksen korkea laatu ja nousujohteisuus. Vaikka koulutus on vaativaa, pilkettä silmäkulmassa jalkaväen tapaan ei sovi myöskään unohtaa", toteaa Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja, **everstiluutnantti Teemu Hokkanen**. Hokkanen on erityisen tyytyväinen taistelijoiden yleisilmeeseen ja haluun suorittaa annetut tehtävät mahdollisimman hyvin. Kuluneen vuoden runsasluminen alkutalvi Etelä-Suomen alueella tarjosi erikoiskoulutuskaudella myös erinomaisen mahdollisuuden harjoitella sotilaan perustaitoja lumessa ja pakkasessa. Viimeisten vuosien vähälumisten talvien jälkeen kuluneen talven paksu lumi- peite mahdollisti laajan ja täysipainoisen hiihto- sekä olosuhdekoulutuksen liittämisen erikoiskoulutuskauden opetukseen. *"Oikealla asenteella ja koulutuksella hyvä sotilas pärjää kaikissa kotimaisissa olosuhteissa",* summaa Hokkanen.

2. Jääkärikomppaniassa palvelevan **jääkäri Tomi-Petteri Ansion** mukaan erikoiskoulutusjakso oli mielekäs ja ajoittain haastava kokemus. Jääkäri An-

sio palvelee suojausjääkärinä ja hän on saanut erikoiskoulutuksen tarkka-ampujaksi. *"Viiden ja puolen kuukauden palvelusaika sopii erinomaisesti omaan elämäntilanteeseeni ja paljon on pääsyt käytännössä tekemään asioita"*, jäsentelee Ansio takana olevaa koulutuskautta.

Ansion mukaan koulutukseen liittyvä tarkka-ampujien käytännön koe meni hänen osaltaan erinomaisesti, mutta teoriakokeeseen piti valmistautua huolellisesti. *"Kyllähän siihen piti lukea tosissaan, jos läpi halusi päästä"*, hymyilee Ansio muistellessaan koetilaisuutta. Suojausjääkärin mieleenpainuvimpia kokemuksia ovat erikoiskoulutuskaudella olleet henkilösuojaustehtävät sekä pimeällä suoritettut taisteluammunnat.

"Johtajakoulutuksen teoriaa ja käytäntöä, lukuisia maastoharjoituksia ja reilusti oppia. Siinä keskeisiä ajatuksia erikoiskoulutuskaudesta", pohtii Panssarintorjuntakomppanian panssarintorjuntalinjalla palveleva **oppilas Iisak Eerola**. Eerola tiesi haluavansa johtajakoulutukseen armeijassa jo ennen palveluksen alkamista. *"Aliupseerikurssi ja johtajana toiminen tuntuivat jotenkin luontevalta valinnalta itselleni heti alussa. Aliupseerikurssin aikana kurssilaisten välissä on ollut hyvä yhteishenki ja vahva koheesio, vaikka väliin kuuluikin tervehenkinen kilpai-*

lu." Erikoiskoulutuskautta muistellessa kiitosta saavat myös Panssarintorjuntakomppanian henkilökunta ja fyysinen koulutus.

Eerola odottaa kesän saapumiserän alokkaiden kouluttamista ja pohtii omaa rooliaan tulevaisuudessa. *"Oma roolini vaihtuu opettajan ja kouluttajan rooliin, vaikka omakin oppiminen jatkuu. On varmasti palkitsevaa tulevaisuudessa huomata, miten uudet alokkaat pääsevät talon tavoille ja alkavat harjaantua sotilaan tehtävissä!"*

1. Jääkärikomppaniassa palveleva **upseerikokelas Riina Saari** on toiminut johtajakaudellaan tulenjohtolinjan apukouluttajana. Tehtävässään Saari on pitänyt lukuisia oppitunteja sekä käytännön harjoitteita alaisilleen erikoiskoulutuskaudella. *"On ollut upeaa nähdä, miten oppilaat ovat kehittyneet tulenjohdossa ja miten he suoriutuvat haastavista tehtävistä harjoituksissa"*, Saari pohtii reflektoidessaan erikoiskoulutuskautta. *"Johtajana toimiminen on ollut itselleni mieluisaa työtä, vaikka välillä päivät venyvät pitkiksi. Koulutukset ja harjoitukset vaativat paljon taustatyötä, jotta niistä saa kaiken tehon irti."*

Tällä hetkellä tulenjohtolinjan henkilöstöstä noin 10 prosenttia on suorittamassa naisten vapaaehtoista asepalvelusta. *"Meillä on hyvä ja tiivis*

porukka, jossa on mukava toimia. Itse koen, että persoonana ja sosiaaliset valmiudet ovat keskiössä puhuttaessa hyvästä ja reilusta johtamisesta", summailee Saari ajatuksiaan johtajuudesta ja johtamisesta.

Asepalveluksen jälkeen Saari aikoo opiskella yliopistossa diplomi-insinööriksi. *"Kokemus naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta ylitti kyllä odotukseni positiivisella tavalla ja näistä opeista on itselleni varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Mahdollinen ura Puolustusvoimissa kiinnostaa kyllä, mutta luetaan ensin nuo DI-paperit"*, hymyilee Saari lopuksi.

Palataan hetkeksi alun tapahtumakuvaukseen pimenevässä kevätillassa. Hyökkäysammunta ei olisi sujunut kuvatulla tavalla ilman ammattitaitoista ja motivoitunutta pataljoonan henkilöstöä sekä aikaisemmin annettua satojen tuntien valmistavaa koulutusta ja harjoitteita. Erikoiskoulutuskauden jälkeen Satakunnan jääkäripataljoonan joukoilla on perusteet ja valmius siirtyä joukkokoulutuskautteen, jossa lopulta mitataan yksilöiden osaamisen lisäksi joukon suorituskykyä ja toimintaa koulutuskauden huipentavassa Puolustusvoimien pääsotaharjoituksessa.

Joukkokoulutusjakson järjestelyt

Teksti: Yliluutnantti, Mikko Kurikka Kuvat: Puolustusvoimat

Tässä artikkelissa käsitellään Joukkokoulutusjakson (J-jakso) järjestelyjä Pohjanmaan jääkäripataljoonan 3. Jääkärikomppaniassa.

J-jakson tavoitteena on, että taistelija osaa soveltaa oppimiaan taitoja osana yksikkönsä taistelua ja että yksikkö osaa toimia omassa tehtävässään koulutustasovaatimusten määrittämällä tavalla.

Taistelukoulutus

Taistelukoulutuksessa keskitytään J-jaksolla joukkueiden toimintaan osana komppaniaa. Koronarajoitusten vaikuttaessa oppituntien järjestäminen on ollut haastavaa. Ilman rajoituksia hyödynnettäisiin komppanian taistelun perusteiden opettamisessa luokka- ja virtuaalisen koulutusympäristön (VKY) tiloja. Komppanian taisteluliikkeitä kutsutaan perustaistelumenetelmiksi (PTM), joiden avulla helpotetaan komppanian päällikön sekä joukkueiden että ryhmien johtajien johtamista. Näitä PTM:ä ovat hyökkäyksellisessä taiste-

lussa HAKA ja KANKI sekä puolustukseen liittyvä TORJUNTA. Kun joukko on harjaantunut käyttämään perustaistelumenetelmiä, se kykenee nopeammin soveltamaan kyseisiä taisteluliikkeitä erilaisissa olosuhteissa.

Maastossa tapahtuvassa koulutuksessa on jouduttu karsimaan erilaisten vahventamis- ja alistamistehtävien harjoittelua, jotta varusmiehistä muodotetut pienryhmät on pystytty pitämään erillään. Komppaniaa voidaan sisäisesti vahventaa esimerkiksi lisäämällä kärjessä hyökkäävälle kärkijoukkueelle panssaritorjunta (PST) tai tarkkaampujaryhmä. Komppanialle ulkopuolelta tulevia yleisimpiä alistuksia ovat pioneeri- tai taistelupioneerijoukkue, kranaatinheitinkomppanian tulijoukkue sekä esikunta- ja viestikomppanian viestiasema. Ilman koronarajoitteita järjestettäisiin laajemmin ensiapuharjoitteita, vahventamis- ja alistamistehtäviä. Näistä ensiaputehtävät ovat olleet korona-aikana haastavat järjestää.

Tavoitteena on luoda nousujohtainen koulutuskokonaisuus koko yksi-

kölle huomioiden hyökkäykselliset ja puolustukselliset tehtävät. Tähän ei voimassa olevien koronarajoitteiden myötä ole aivan päästy, sillä nykyinen jaksotteluperiaate (2 vko kasarmilla + 2 vko maastossa + 2 vko vapaalla muusta palveluksesta) keskeyttää oppimisen varusmiehiltä pitkäksi ajaksi. Ilman koronarajoituksia varusmiesten paikallaoloaika on kokonaisuudessaan pidempi, jolloin erilaisten koulutusaiheiden järjestäminen mahdollistuu paremmin.

Ampumakoulutus

Ampumakoulutuksessa korostuu yksilöllinen palaute ja alusta asti nousujohtainen oppiminen. J-jaksolla on ampumataidoissa harjaannuttu niin, että suoritettavat ammunnat ovat vaativia. Perusammunnoissa 3JK on mukana uuden "Ampumakoulutusohjelma 2022" -kokeilussa, jolloin perusammunnat ovat tukeneet enemmän taisteluun liittyviä toimenpiteitä. Ammunnoissa korostuu kokeilun jälkeen enemmän toiminta taistelun aikana, kuten

ampuminen eri asennoista, häiriöiden ja lippaiden vaihdot sekä näiden yhdistelmät. Lisäksi suurin osa ammu-noista ammutaan sotilaspoliisitauluun (SPOL- taulu), eli karkeasti ihmisen muotoiseen kohteeseen, jolloin osumat lasketaan ennemminkin keskimassa osumien perusteella.

Taisteluumunnoissa komppania on harjaantunut jopa vahvennetun komppanian ammunnoissa, jossa on testattu ja harjoiteltu komppanian yhteistoimintaa muiden aselajien kanssa. Taisteluumunnat on toteutettu niin ikään "Ampumakoulutusohjelma 2022" mukaisesti ja yksikkö on päässyt harjaantumaan taisteluumunnoissa niin hyökkäys- kuin puolustustehtävissä, jotka on sisällytetty samoihin ammuntoihin. Taisteluumunnat on toteutettu mahdollisimman totuudenmukaisesti, jolloin taistelua tukevat elementit on sisällytetty ammuntoihin: pioneerien raivaaminen, epäsuora tuli ja sen johtaminen, panssarintorjunta sekä suora-ammuntatuli. Epäsuoran tulen osalta ammu-ntoja on tukenut komppanian oma kranaatinheitinjoukkue, kranaatinheitinkomppania sekä tykistöpatteri.

Sisäämpumasimulaattorin hyödyntäminen on jäänyt koronarajoitusten

myötä vähemmälle, mutta tarjoaa mahdollisuuden kehittää ampuma- ja asekasittelytaitoa. Tätä hyödynnetään jatkossa mahdollisuuksien mukaan enemmän. Henkilökohtaiseen palautteeseen ja arviointiin kiinnitetään enemmän huomiota koronarajoitusten poistuessa.

Liikuntakoulutus

Liikuntakoulutuksella on erittäin suuri merkitys fyysisen kunnon parantamisen lisäksi myös ryhmäkiinteyden luomisessa ja näin ollen järjestetään joukkuelaji- ja kilpailuhenkisiä koulutuksia. Liikuntakoulutuksessa hyödynnetään joukkuelajien (mm. jalkapallo, koripallo, pesäpallo) harjoittelua sekä ryhmäkiinteyttä parantavia tapahtumia, kuten esimerkiksi ryhmätaitokilpailut. Erilaiset kontaktilajit ovat jääneet paljolti pois koulutusaiheista rajoituksista johtuen. J-jaksolla on tärkeää opettaa myös lähitaistelua painin, nyrkkeilyn ja itsepuolustuksen muodoissa.

Yleinen sotilaskoulutus

J-jaksolla erilaiset komppanian päällikön, väepelin, koulutusupseerin tai muun vastaavan oppituntien tarve li-

sääntyy harjoituksien määrän kasvaessa. Näitä harjoituksia ovat mm. J-jakson taistelu- ja ampumarjoitus, pääsotaharjoitukseen valmistava taisteluharjoitus sekä pääsotaharjoitus. Etenkin harjoituksessa toimivan komppanian päällikön oppitunnit perustaitelumenetelmistä auttavat taistelijoita ymmärtämään kokonaiskuvaa taistelusta, eli sitä, miksi oma ryhmä tekee tiettyjä asioita ja mitä muu yksikkö tekee samaan aikaan.

J-jaksolla myös kotiuttamiseen liittyen on paljon asioita, joiden kouluttaminen vaatii oppitunteja. Näistä esimerkkinä väepelin oppitunnit, joissa kerrotaan kotiuttamiseen liittyviä asioita pienvahinkoilmoitusten täyttämistä ja pääsykokeisiin liittyvien lomien hakemiseen. Näiden oppituntien poissa- jäänti aiheuttaa merkittävästi lisätöitä väapelille ja kouluttajille, mikäli kaikille ei ole täysin selvää, miten kyseiset toimenpiteet tehdään.

J-kauden koulutuksen toimeenpano onnistui kaikista koronarajoituksista huolimatta hyvin ja joukko koulutettiin sotakelpoiseksi. Pääsotaharjoituksessa palveluksen lopussa joukko näytti suorituskykynsä niin toiminnallisesti kuin mittaustulosten perusteellakin.

Monien kokemusten täyttämä matka

Teksti: Korpraali Salla Salo Kuvat: tykkimies Samuel Smith

Intissä jokainen haastava tilanne kasvattaa ja lopulta reserviin siirtyy kokemusten täyttämä taistelija.

Varusmiespalvelukseni Niinisalossa päättyi maaliskuun puolivälissä ja nyt muutaman kuukauden ajan olen totutellut elämään varuskunnan ulkopuolella ja reservissä. Heti kotiutuksen jälkeen odottivat korkeakoulujen yhteishaku sekä töiden metsästäminen, joten vasta nyt olen ehtinyt pysähtyä ja pohtia kaikkea sitä, mitä yhdeksän kuukauden palveluksen aikana pääsin kokemaan. Miksi päätin lähteä suorittamaan varusmiespalvelusta, vaikka se oli minulle

vapaaehtoista? Koin, että myös minua koski sama velvollisuus suojella maamme, ja ehkä tavallaan halusin myös haastaa itseäni, tehdä ja nähdä jotain erilaista. Ennen kaikkea maanpuolustustahti sai minut lopulta täyttämään ja postittamaan hakemuksen naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittamiseksi.

Kävellessäni Niinisalon porteista sisään heinäkuussa 2020 ei minulla ollut suurempia odotuksia tai toiveita palveluksen suhteen. Olin varmasti yhtä pi-

halla kuin muutkin juuri palveluksensa aloittaneet alokkaat. Alun perin suunnittelin pyrkiväni sotakoiraohjaajaksi, mutta siviilissä hankkimieni taitojen hyödyntäminen sai minut hakeutumaan erityistehtäviin. Valtakunnallisessa erityistehtävähaussa ei onnistunut, mutta sen sijaan pääsin suorittamaan palvelusta yhtenä kolmesta Niinisalon viestintävarusmiehestä.

Viestintävarusmiehen tehtävissä pääsin kokemaan paljon sellaista, mitä en olisi voinut kuvitella kokevani. Ennen kaikkea pääsin seuraamaan Puolustusvoimien toimintaa harvinaiselta paikalta sekä kehittämään siviilissä tarvitsemiäni taitoja merkittävästi. Tehtävieni avulla sain laajemman käsityksen koko Puolustusvoimista ja yksittäisiä harjoituksia seuraamalla näin, kuinka pieneltä ja tarpeettomalta tuntuva harjoitus voi olla lopulta todella tärkeä osa suurempaa kokonaisuutta.

Kun nyt mietin aikaani intissä, nousee parhaiten mieleeni hyvä ilmapiiri, joka jokaisessa porukassa vallitsi. Harvoin tunsin naisena erottuvani joukosta tai että kohtelu olisi sukupuolen vuoksi mitenkään erilaista. En edes kokenut, että naisten palvelus olisi millään tavalla eronnut miesten suorittamasta palveluksesta, mutta tietysti eroja on, esimerkiksi juuri vapaaehtoisuus. En kuitenkaan huomannut sukupuolella olevan sen suurempaa merkitystä palveluksessa ja näin jälkempäin koen, että ne kerrat, kun toista kohdeltiin pahasti johtuivat enemmänkin itse yksilöstä, ei sukupuolesta.

Mutta harvemmin naisten keskuudessa syntyi minkäänlaista sanaharkkaa. Omasta tuvasta kasvoikin kuin oma palveluksen aikainen perhe, jonka kanssa pystyi jakamaan kaikki tunteet voitosta ahdistukseen. Vaikka välillä toisten naamat alkoivatkin ärsyttää ja varmasti välillä myös oma käytös rai-vostutti muita, olivat ne seurausta pitkien kiinnilojen aiheuttamasta stressistä, väsymyksestä sekä koti-ikävästä. Kuitenkin jokainen, jonka kanssa sain olla samassa tuvassa edes hetken, oli omalla tavallaan mahtava persoona.

Usein kysytään, mikä intissä oli ranninta. Itse en pysty nimeämään vain yhtä asiaa, joka olisi vienyt eniten voimavaroja ja kuormittanut. Fyysisesti raskainta oli alokasjakso, jonka aikana marssin, ammuin ja harjoittelin yhdes-

sä yksikön mukana. Mitenkään erityisen uuvuttavaa ei sekään aika ollut. Kuitenkin varusteiden paino toi kipua hartioihin eikä näiden päivien aikana voinut odottaa kuin vapaa-ajan alkamista ja omaan punkkaan rojahtamista.

Sen sijaan henkisesti raskainta olivat aluksi epäonnistumiset. Kun en ymmärtänyt tiettyjä harjoituksia ja tuntui, etten osannut mitään. Myöskin ikävä kotiin oli suuri varsinkin ensimmäisillä viikoilla ja usein mietin, mihin sitä oli oikein lähdetty. Kuitenkin omissa tehtävissä huomasi, kuinka pääsikin hyödyntämään omia taitojaan ja tekemään sitä, mistä eniten nautti. Vaikka kyllä silloin tällöin kiireiset aikataulut aiheuttivat stressiä myös viestinnän puolella ja välillä muut joutuivat korjaamaan tekemiäni virheitä. En ehkä ollut paras tietyissä tehtävissä, mutta toisaalta joku toinen ei ehkä olisi pystynyt toimimaan minun paikallani.

Toinen henkisesti rankka tilanne oli yksikön vaihtaminen. Koulutushaarakaksolla jouduin jättämään taakseni ne ihmiset, joiden kanssa pääsin kokemaan ensimmäisten viikkojen haasteet. Uuteen yksikköön muuttaessa tuntui kuin olisi joutunut aloittamaan koko taipaleen alusta, sillä yksikön säännöt olivat kaikki niin erilaisia. Kuitenkin uusi tupa otti minut vastaan parhaalla mahdollisella tavalla ja siitä olenkin todella kiitollinen, sillä yksin en olisi pitkään jaksanut. Samalla pääsin kuulemaan uuden yksikön naisten kokemuksia palveluksesta ja huomasi, kuinka erilaisia jokaisen kokemukset intistä voivat olla.

Intissä vietetty aika oli omalla tavallaan merkityksellinen. Pääsin haastamaan itseäni monella tapaa ja samalla hahmotin omat heikkouteni ja vahvuutenikin paremmin. Silti mietin usein, miten olisin voinut käydä intin toisin. Olisiko pitänyt tähdätä mahdollisimman korkealle vai sittenkin kotiutua heti puolen vuoden jälkeen? Kuitenkin pääsin suorittamaan niitä tehtäviä, joiden parissa tunsin olevani elementissäni. Ehkä päädynkin tekemään töitä sellaisella alalla, johon jokin toinen palvelustehtävä olisi paremmin valmentanut, mutta uskon, että juuri tämä palvelus oli minulle paras mahdollinen. Oli miten oli, nyt tiedän paremmin, miten voisin kehittää itseäni ihmisenä ja toisaalta tulevaisuuskin näyttää paljon avoimemmalta kuin ennen palvelusta.

Oli päiviä, jotka haluaisin pyyhkiä mielestäni sekä tilanteita, joissa toivoisin toimineeni toisin. Silti jokainen haastava tilanne omalla tavallaan kasvatti. Mutta kyllä intti oli käymisen arvoista enkä vaihtaisi saamiani muistoja mihinkään. Vaikka monet päivät ja pitkät kiinniolut olivatkin rankkoja, palvelus oli korvaamaton kokemus.

Suosittelen pohtimaan hakeutumista naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen, mikäli palvelus vain kiinnostaa. Jokaiselle löytyy se oma paikka ja tehtävä intissä ja hankittu kokemus seuraa vielä pitkälle elämään.

pintos

RAUDOITTEET

OKARIA-TUOTTEET

KIINNIKKEET

S-MOBIILI ON ARJEN APURI.
S-MOBIILISTA LÖYDÄT

ETUJA
BONUS-TIEDOT
KUITTI-TIEDOT
OMAT OSTOT
RAVINTO-LASKURI
JA PALJON MUUTA!

LATAA MAKSUTON S-MOBIILI!

1 Lataa
2 Kirjautu
3 Käytä ja hyödy!

Lataa App Storesta
Google Play
SATAKUNTA
Satakunnan Osuuskauppa
satakunnanosuuskauppa.fi

Varusmies aika oli Reijon nuoruuden hienointa aikaa

Teksti: Asko Tanhuanpää Kuva: Olivia Oras

Reijo ja Johanna Oras Punkaharjulla sijaitsevan taidekarran kuluva kesän näyttelyssä.

Taidekauppias **Reijo Oras** kuuluu siihen sodanjälkeisten suomalaisten joukkoon, joka joutui taistelemaan tiensä parempaan elämään liki totaalista köyhyydestä. Hänen kohdallaan se tiesi seudulle tyyppillisen kassinvalmistuksen aloittamista jo yhdeksänvuotiaana ja oppisopimuksen solmimista 14-vuotiaana.

Isättömänä pienessä torpassa tuoloin vielä itsenäisen Kouvatsan kunnan Ahvenuksen kylässä isoäitinsä kasvattamana varttunut Oras sanoo nyt, 75-vuotiaana, että pääsy Porin prikaatiin varusmiespalvelusta suorittamaan oli yksi hänen elämänsä käännekohtia.

- En lioittele yhtään sanoessani, että varusmies aika oli nuoruuteni hienointa aikaa. Muistan vielä kuin eilisen päivän uuden, vain vajaan kahden vuoden ikäisen Huovinrinteen varuskunnan siistit kasarmit ja uutuuttaan kiiltelevän ruokalan. Porin prikaatissa koin olevani ensimmäisen kerran elämänsäni tasavertainen muiden ihmisten kanssa, Oras tiivistää.

Köyhästä kodista maailmalle ponnistanut taidekauppias Reijo Oras muistaa nauttineensa Huovinrinteen uuden ja siistin varuskunnan ilmapiiristä. Varusmieskersantiksi ylennetylle nuorukaiselle tarjottiin myös mahdollisuutta jäädä Puolustusvoimien palvelukseen

---

Reijo Oraksen armeija-aika alkoi 15.7.1965 Ahvenuksen asemalta. Samaan aikaan junaan astui naapurin poika ja Reijon hyvä lapsuuden kaveri **Kalervo Sipi**, tuleva kenraalimajuri.

- Reijo oli jo siihen aikaan harvinaisen hieno mies. Hänen kotinsa oli palatsi verrattuna omaani, mutta se ei estänyt meitä leikkimästä yhdessä ja ystävystymästä. Kalervo on harvinaisen hieno mies. En ollut yllättynyt, kun juuri hänestä tuli kenraali.

Oraksen ja Sipin varusmies aika jää historiaan sikäli, että sitä lyhennettiin **Johannes Virolaisen** (kesk.) johtaman hallituksen ehdotuksesta 30 vuorokaudella. Säästökäsi laskettiin 7,1 miljoonaa silloista markkaa.

Reijo Oras kertoo olleensa parikymppisenä erittäin hyvässä fyysisessä kunnossa, mikä omalta osaltaan auttoi pienestä pitäen itsensä haastamiseen tottunutta nuorta sotamiestä. Toinen iso apu jälkikäteen ajatellen oli sosiaalisen nuorukaisen liki rajaton halu avartaa omaa maailmankokemustaan.

- Minulla oli Porin prikaatissa jo ensimmäisestä päivästä lähtien helppo olla. Nautin siitä ajasta, eivätkä kovtaakaan harjoitukset tuottaneet kuriin ja järjestykseen jo tottuneelle maaseudun kasvatille vaikeuksia. Sekin varmasti helpotti, että olimme Kalervon kanssa kaukaa viisaasti opetelleet arvomerkitkin etukäteen, hän naurahtaa.

- Sain armeijasta myös lukuisia hyviä kavereita, joista osan kanssa olen yhteydessä edelleenkin säännöllisesti. Yksi parhaista on tamperelainen professori ja silmäkirurgi **Esko Aine**. Hänen ansioistaan tiedän nyt viimein senkin, miksi minulla oli vaikeuksia pitkällä kiväärillä ampumisessa. Syynä oli piilokarsastus, joka ei onneksi haitannut konepistoolin käyttöä. Siinä hommassa olin vastaavasti aika hyvä, Oras muistaa.

Reijo Oras, sotilasarvoltaan reservin kersantti, valittiin myös siihen joukkoon, jolle kävi käsky lähteä aliupseerikouluun.

- Pataljoonankomentaja, everstiluutnantti **Kalle Kuusela** pyysi minut kaksi kertaa kahden kesken kahvillekin, kun olin saanut kersantin arvon sekä jalkaväkisäätiön plaketin ja kunniakirjan. Hän halusi, että olisin jäänyt valtion palvelukseen. Minulla oli silloin kuitenkin jo työnjohtajan paikka laukkuhommissa ja palkka siviilissä oli parempi. Se oli sitä, vaikka Kuusela lupasin yhden palkkaluokan ylimääräistäkin.

Everstiluutnantti Kuuselan ohella Oras kaivaa muistinsa syövereistä vielä muutaman muunkin Porin prikaatissa 1960-luvun puolivälissä palvelleen ammatissotilaan nimen.

- Prikaatinkomentaja oli eversti **Väinö Salmela**, neloskompanian päällikkö kapteeni **Mikko Virtanen** ja vääpelin sukunimi oli **Haapaniemi**. Heidän lisäksi muistan hyvin vielä asemestarina työskennelleen sotilasmestari **Päiviö Tirkkosen**, listaa siviiliin äitienpäivän jälkeisenä maanantaina vuonna 1966 astunut Oras.

Taidekauppiana Reijo Oras aloitti asuessaan perheineen sittemmin Vammalaan liitetystä Karkussa. Ensimmäiset

taulunsa hän muistaa ostaneensa vuonna 1967 ei varsin pian varusmiesajan päättymisen jälkeen.

- Ihailin jo pikkupoikana Sipin talossa näkemiäni maalauksia, flyygeliä sekä heidän salinsa kippurajalkaisia tuoleja ja pöytiä. Päätin, että joskus minullakin on vielä jotain vastaavaa, sanoo Oras, jonka lapsuuden toive on myös muuttunut lihaksi.

Reijo Oraksen äänessä on jotain jäljittelemätöntä tunnetta, kun hän sanoo elämänsä suunnan muuttuneen täysin 21.10. vuonna 1992. Muistissa on jopa tarkka kellonaika, se on 19.01.

- Avasin sinä päivänä Tampereen Hämeenpuiston ja Kauppakadun kulmassa sijainneeseen Tuulensuun taloon taidegallerian, jonka avajaisiin tuli vieraita myös talon yläkerrassa toimineesta taidekoulusta. Yksi heistä oli ihastuttava vaalea neitokainen, josta tuli sittemmin vaimoni, kertaa Oras.

Kyseinen neitokainen, Turussa syntynyt taidemaalari **Johanna Oras** on miehensä mukaan joskus sanonut, ettei pari olisi koskaan edes tavannut, ellei hän olisi ollut aktiivinen. Reijo Oras kuittaa vaimonsa väitteen leveästi hymyillen.

-Olemme olleet naimisissa 27 vuotta ja tyttäreemme **Olivia** on nyt 22-vuotias. Meidän tapauksessamme ikäero ei ole koskaan ollut esteenä todelliselle rakkaudelle, Reijo Oras vakuuttaa.

Oraket asuvat vakinaisesti Varsinais-Suomessa pienessä Koski Tl:n kunnassa, mutta heillä on asunnot Sääksjärven rannalla Kokemäellä, historiallisessa Tuunalan kartanossa Savonlinnan Puhkaharjulla sekä eteläranskalaisessa Cagnes-sur-Mer kaupungissa. Pikkutarakoista asetelmistaan ja nykyisin myös maisemamaalauksistaan tunnettu Johanna Oras tekee töitä yleensä joko Kokemäen tai Ranskan ateljeessaan ja Puhkaharjun kartano puolestaan tunnetaan hänen nimeään kantavana taidekartanona.

Olivia-tytären lisäksi Reijo Oraksella on kolme elossa olevaa lasta edellisestä avioliitostaan. Hänen kuudesta lapsenlapsestaankin kaksi on jo nukkunut ikuiseen uneen, toinen päiväkodissa tapahtuneen onnettomuuden ja toinen auto-onnettomuuden seurauksena.

- Minulle yhä jatkuva aktiivinen työnteko on keino selvittää vaikeimpienkin aikojen yli. Olen joskus sanonut Johannalle, että en varmaan lopeta töitä ennen kuin suntio ne joskus lopettaa, Oras vakavoituu.

Kuva: Lenni Uusipaikka

Historiallisen kerhotalon uudistukset lupaavat sille monipuolisempaa tulevaisuutta

Teksti: Lenni Uusipaikka

Huovinrinteen kerhorakennus valmistui vuonna 1966, josta lähtien kiinteistöä ovat isännöineet ammattisotilaiden perustamat yhdistykset. Turusta Säskylään muuttaneiden upseereiden perustama Säskylän varuskunnan upseerikerho muutti nimensä Huovinrinteen upseerikerho ry:ksi vuonna 1968, on toiminut tiloissa siitä lähtien ja jatkaa edelleen, nyt vuokralaisena.

Rakennuksen toisessa päädyssä ovat toimineet prikaatin aliupseerikunnan vuonna 1963 perustama Huovinrinteen aliupseerit ry, sittemmin Huovinrinteen toimiupseerit ry, jonka seuraaja Huovinrinteen päällystö ry lopetti kerhotoimintansa kiinteistössä kesällä 2016.

Viiden vuoden takaisten muutosten taustalla olivat puolustusvoimien säästötoimenpiteet, joiden johdosta varuskuntien henkilöstökerhojen vuokrasopimukset irtisanottiin. Suurimmalla osalla varuskuntapaikkakunnista päätös merkitsi kerhotoimintojen päättymistä. Huovinrinteen upseerikerho ry kuitenkin neuvotteli vielä Senaatti-kiinteistöjen kanssa vuokrasopimuksen, joka pelasti toiminnan jatkuvuuden. Tämä vaihe päättyi lyhyeen, koska Senaatti halusi myydä tappiota tuottavan kiinteistönsä.

Kerhorakennuksen purku liippasi läheltä

Etuoosto-oikeuttaan käyttäen Säskylän kunta pelasti rakennuksen mahdolliselta purkamispäätökseltä päättäessään ostaa Senaatti-kiinteistöiltä vuonna 2018 tuon 1,3 hehtaarin suuruisen määrään, jolla sijaitsee varuskunnan käytössä ollut kerhorakennus. Samassa yhteydessä suunniteltiin kerhosäätiön perustamista prikaatikenraali (evp) **Olli Nepposen** toimiessa puuhamiehenä. Neuvottelujen tuloksena Säskylän kunta, Porin prikaatin tukisäätiö sr, Porin prikaatin kilta ry, Porin reserviupseerikerho ry ja Varsinais-Suomen maakuntasäätiö sr sekä **Esko Eela**, **Olli Nepponen**, **Simo Palokangas** ja **Ravo Sarmet** perustivat Huovinrinteen kerhosäätiön 31.8.2018.

Säätiön tarkoituksena on edistää kerhoperinteen säilymistä Säskylän Huo-

vinrinteellä sekä tukea Porin prikaatin ja maanpuolustusjärjestöjen toimintaa erityisesti Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueella sekä edistää maanpuolustustahdon ylläpitoa ja kehittämistä. Säätiö toteuttaa tarkoitustaan ylläpitämällä Huovinrinteen kerhokiinteistöä sekä tukemalla taloudellisesti ja muilla tavoin sen puitteissa ylläpidettävää toimintaa. Säskylän kunta lahjoitti ostamansa kiinteistön säätiölle tammikuussa 2019.

Kerhosäätiön perustama Huovinrinteen kerhoyhtiö Oy hoitaa osaltaan kiinteistöön liittyvää operatiivista toimintaa ja on allekirjoittanut tilojen vuokrasopimukset Huovinrinteen upseerikerhon ja Porin prikaatin perinneyhdistyksen kanssa. Yhdistykset hoitavat itsenäisesti tilojensa varaukset, tilaisuuksien järjestelyt ja tarjoilut. Upseerikerhon osalta kerhon emäntä hoitaa asiaa. Upseerikerho hallinnoi ja vuokraa myös kiinteistöllä olevia autojen lämmitystolppia.

Ruokailumahdollisuuksia ja Porilaismuseon uusi koti

Upseerikerhon tilat toimivat tätä nykyä myös tilausravintolana. Sijaintinsa sekä

historiansa vuoksi ravintolan tärkeimpiä asiakkaita onkin ymmärrettävästi Porin prikaati, joka ostaa ympäri vuoden palveluita erilaisiin tilaisuuksiin, pieniin sekä isoihin. Kerholta löytyvät kokoushuone, perinnehuone sekä iso sali tarjoavat upeat puitteet monenlaisille kohderyhmille niin kokouskahveihin, seisoviin pöytiin kuin myös a la carte -annoksiin. Vaikka vieressä sijaitseva Porin prikaati onkin ravintolan merkittävimpiä asiakkaita, on myös yksityisillä ihmisillä mahdollisuus ostaa palveluita esimerkiksi erilaisten juhlien järjestämistä varten. Viimeisimpänä lisäyksenä ravintolaan hankittu pizauuni on mahdollistanut esimerkiksi kaikille avoinna olevien ”pizzapäivien” järjestämisen, joiden tähänastinen suosio on ollut erinomainen.

Entisen Päälystökerhon tilat kerhokennuksen kaakkoispäädystä vuokrattiin Porin prikaatin perinneyhdistykselle vuonna 2019. Ennen uudelleen käyttöönottoa tiloja remontoitiin uusia käyttötarkoituksia varten. Muun muassa vanha baaritiski sai lähteä ja uusien esittelytilojen sekä alakerran varastotilojen seiniä ja lattiaa maalattiin. Uusittuihin tiloihin paikkansa löysi Porin prikaatin museo eli Porilaismuseo. Se

sijaitsi aikaisemmin entisen varuskuntasairaalan alakerrassa. Rakennuksen saatua purkutuomion vuonna 2012 oli kaikki materiaali pakattava ja siirrettävä evakkoon. Vasta seitsemän vuotta myöhemmin museoesineet näkivät uudestaan päivänvalon niiden saadessa uuden kodin kerholta.

Koronapandemia vaikutti merkittävästi kerhotalon toimintaan

Kuten kaikkialla muuallakin myös Huovinrinteen kerhokiinteistössä koronapandemian vaikutukset ovat olleet erittäin näkyviä. Upseerikerhon tiloissa toimivalle ravintolalle rajoitukset ovat olleet erityisen tiukkoja. Kaikkien isojen tapahtumien peruuntuminen sitten edellisvuoden maaliskuun on vähentänyt ruokailijoiden määrää runsaasti. Pahimpina hetkinä pienienkään ryhmien ruokailut tai kokoontumiset eivät ole olleet mahdollisia, mutta käyttöön otettu noutoruoka oli tällöinkin vaihtoehto. Rajoitukset ovat nyt kuitenkin löystyneet kevään myötä, joten ravintolan tulevaisuus näyttää valoisalta. Porilaismuseon puolella kävijämääriä on jouduttu rajoittamaan, ja näyttelyraken-

Kuva: Joel Niehaus

*Porilaismuseo on korona-aikana ollut rajoitetusti avoinna esim. varusmiesryhmille. Yhteiskunnan avautuessa museo tulee toivotamaan vierailijat jälleen turustumaan Porilaishistoriaan
Kuva: Lenni Uusipaikka.*

taminen on ollut pysähdyksissä viime vuoden keväästä lähtien.

Pysähdyksissä olleesta Porilaismuseon näyttelyrakentamisesta ehdittiin toteuttaa yksi kolmasosa. Tämän hetken arvion mukaan rakentaminen saataisiin päätökseen vuoden 2022 kesään mennessä. Museon suunnitelmana on tällä hetkellä jatkaa kerhon tiloissa pitkälle tulevaisuuteen esitellen tuleville varusmiessukupolville, henkilökunnalle sekä ympäröivälle yhteiskunnalle jo lähes 400 vuoden Porilais-historiaa ja perinteitä.

Vallitseva pandemia on vaikuttanut myös kerhosäätiön nimeämisen valtuuskunnan koolle kutsumiseen. Valtuuskuntaan on nimetty 13 jäsentä edustaen säätiön tarkoitusta tukevia organisaatioita, yhteisöjä ja säätiöitä.

Viime vuodelle suunnitellut kokoontumiset jouduttiin perumaan kokonaan. Seuraavan kokoontumisen olisi määrä tapahtua kesäkuussa 2021 säätiön vuosikokoukseen liittyen, jos tilanne silloin on suotuisa isomman ryhmän koolle kutsumiseksi.

Kerholla jo katse kohti tulevaisuutta

Kerhosäätiöllä ja -yhtiöllä on erinomaisesti toimivat suhteet nykyisiin vuokralaisiinsa. Toivomuksena on, että kerhosta muodostuisi tulevien vuosien aikana entistä enemmän kaikille varuskunnassa työskenteleville yhteinen illanviettopaikka, jossa järjestettäisiin myös tapahtumia eri kohderyhmille ympäri vuoden. Ympäröivän yhteiskunnan yritykset, yhteisöt ja yksityishenkilöt ovat enemmän kuin tervetulleita järjestämään kokouksiaan ja muita tilaisuuksia kerholla ja siten tukemaan kerhon toimintaa, jotta myös kiinteistön tulevaisuus pysyisi turvattuna.

Kerhorakennus lähestyy 50 vuoden ikää, joten välttämätön peruskorjaus lähestyy vääjäämättä. Vuosien varrella kohdetta on saneerattu, mutta erityisesti LVI-tekniikka on uusimisen tarpeessa. Suuriin korjauksiin säätiöllä ei tällä hetkellä ole varoja. Niinpä säätiö on pyytänyt testamenttilahjoituksia Porilaisessa. Yleishyödyllisenä yhdistyksenä säätiön ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa. Toistaiseksi näkyvimpänä muutoksena on tehty rakennuksen lähiympäristössä maisemanhoidollinen puiden kaato, jolla vähennettiin neulasten määrää katolla ja kattoviemäreissä. Samalla rakennuksen sisätiloista saatiin paljon valoisammat.

Kerhosäätiö näkee myös tulevaisuuden valoisana. Hallitus on hyväksynyt säätiön visioksi vuoteen 2035 mennessä: "Huovinrinteen kerhotalo on Porilaisten marssin tavoitin kansallisesti ainutlaatuinen, tunnettu ja tunnustettu. Kerho on vakavarainen kerhoravintolamuseo, jossa prikaatin perinnemateriaali ja esineistö, menneisyys, tämä hetki ja tulevaisuus kietoutuvat peruskunnostetussa kerhorakennuksessa ja sen miljöössä saumattomasti toisiinsa muodostaen harmonisen kokonaisuuden." Ensimmäisenä askeleena säätiö pyrkii saavuttamaan vakavaraisuuden ja tunnettuuden seuraavien 3–4 vuoden aikana.

**YHDESSÄ
PAREMPI
JA TURVALLINEN
TULEVAISUUS.**

**Turvaa kaluston
koko elinjaksole.**

Millog ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

Millog

millog.fi

f \ y \ in

**TEHDÄÄN YHDESSÄ PAREMPI
PAIKKA ELÄÄ.**

Palveluita ja asumisen laatua

Kuva: Juhana Levonen

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä - www.kankaanpaa.fi

Reservin koulutuksen merkitys

Teksti: Kapteeni Erik Stenström

Puolustusjärjestelmämme perustuu yleiseen asevelvollisuuteen, jonka näkyvin osa on varusmiespalvelus. Varusmiespalveluksessa olevat käsittävät kuitenkin vain pienen osan maamme sotilaallisesta puolustuskyvystä. Valtaosa puolustuskyvystä rakentuu reserviläisistä ja heistä muodostettavista joukoista. Voidaankin todeta, että Puolustusvoimiemme kriisin aikainen suorituskyky on yhtä kuin reserviläisistä muodostettujen joukkojen suorituskyky. Jotta suorituskyky säilyy, tulee reserviläisiä myös kouluttaa. Varusmies- ja reserviläiskoulutus muodostavatkin kokonaisuuden, jossa molemmat ovat lopputuloksen kannalta tärkeitä. Reservin koulutuksen merkitystä pohdittaessa on tarkastelu syytä aloittaa itsenäisen Suomen ensimmäisistä vuosikymmenistä.

Reserviläisten koulutus itsenäisyyden alkutaipaleella

Perusteet reserviläisten koulutukselle määrätään asevelvollisuuslaissa. Itsenäisen Suomen ensimmäinen asevelvollisuuslaki vahvistettiin vuonna 1922. Ensimmäiset kertausharjoitukset järjestettiin vuonna 1925, jolloin harjoitukseen osallistui 480 reservinupseeria. Vuosien 1925-1932 välisenä aikana koulutettiin ainoastaan reservissä olevia upseereita ja aliupseereita. Harjoitusten tavoitteet olivat upseereiden osalta uusien välineiden kouluttaminen, taktisen ymmärryksen kehittäminen ja joukkueenjohtajan pätevyyden omaksuminen. Aliupseereiden osalta tavoitteena oli kasvattaa ryhmän itsenäisiä johtajia.

Tavoitteiden toteutumisessa oli muutamia haasteita. Harjoituksia ei toteutettu suunnitelluissa joukkokokonaisuuksissa, vaan esimerkiksi aliupseerit koottiin erillisiin reserviharjoituspatallijooniin. Keskitetystä kertausharjoitusrakenteesta johtuen harjoituksiin ei saatu tarpeeksi kouluttajia. Oli enemmänkin sääntö kuin poikkeus, että yksi kouluttaja koulutti jopa 60–80 miehen vahvuisia joukkueita. Harjoitukset olivat kestoltaan 30–40 vuorokautta ja järjestettiin pääsääntöisesti kesäaikana. Mahdollisesti näistä syistä poistuma oli suuri. Esimerkiksi vuoden 1931 harjoitukseen kutsuttiin 440 upseeria, joista harjoitukseen osallistui 258. Poistuma oli siis hieman yli 40%.

Kertausharjoitusten lisäksi suojeluskuntapiirit tarjosivat koulutusta reserviläisille. Varsinkin miehistön osalta, joille ei järjestetty kertausharjoituksia, annettu koulutus oli merkittävä. Osallistujamäärät nousivat jyrkästi. Vuonna 1924 koulutukseen osallistui 4500 reserviläistä, mutta vuonna 1930 jo 35000 reserviläistä.

Vuonna 1932 aluejärjestelmään siirtymisen myötä myös reservin harjoitusrakenne uudistui. Merkittävin muutos vuosien 1935–1939 kertausharjoitusyhtymä oli monipuolinen, joukkojen ja esikuntien kouluttamiseen pyrkivä koulutusjärjestelmä. Koulutusjärjestelmään sisältyi myös erikoishenkilöstön tehtäväkohtaisia kertausharjoituskursseja. Harjoitusten laadukasta koulutusta vaikeutti edelleen niin kouluttaja kuin materiaalipulakin. Esimerkiksi riittämätön majoituskapasiteetti esti useimpien harjoitusten pitämisen talviaikana.

Konekivääriammunta käynnissä Niinisalon kertausharjoituskeskuksessa. 1934. Kuva: Museovirasto

Kranaatinheitinkomppanian kertausharjoitus 2020. Kuva: Erik Stenström

Reserviläisiä Niinisalon kertausharjoituskeskuksen päärakennuksen edessä. 1934. Kuva: Museovirasto

Kaikkiaan vuosien 1935–1939 aikana koulutettiin noin 180000 reserviläistä. Luku on noin 60% 27.12.1939 palveluksessa olleista. Kertausharjoitukset olivatkin merkittävä osa talvisodan yhteisen kenttäarmeijan muodostamista.

Reserviläisten koulutus nykyään

Nykyäänkin reservin kouluttamisella tähdätään uusien välineiden oppimiseen, taidollisen ajattelun kehittämiseen sekä joukon suorituskyvyn, kiinteyden ja hengen parantamiseen. Reservin koulutus muodostuu kertausharjoituksesta ja vapaaehtoisista harjoituksista. Kaikkiaan Puolustusvoimien järjestämään koulutukseen osallistui esimerkiksi vuonna 2019 noin 22000 reserviläistä.

Vapaaehtoisen koulutuksen järjestämisessä Puolustusvoimien keskeisenä kumppanina toimii Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK). Vapaaehtoinen koulutus voidaan jakaa kahteen osaan. Joukko-osastojen järjestämään vapaaehtoisuuteen perustuvaan harjoitustoimintaan, joka täydentää normaalia kertausharjoitustoimintaa ja MPK:n järjestämään sotilaallisen valmiuden koulutukseen. Puolustusvoimat valvoo MPK:n koulutustoimintaa sekä tukee harjoituksia.

Vuonna 2020 pelkästään Lounais-Suomen maanpuolustuspiirissä järjestettiin 87 kurssia, joihin osallistui noin 2400 koulutettavaa. Luvuissa on huomioitava koulutustoiminnan keskeytys 12.3.–31.7.2020. Normaalioloissa tavoitavuus oli esimerkiksi vuonna 2018 valtakunnallisesti noin 51000 osallistujaa.

Kuten kertausharjoitusten myös vapaaehtoisten harjoitusten juuret löytyvät 1930-luvulta. Elokuussa 1939 järjestettyyn armeijakunnan sotaharjoitukseen liittyen 9.7.1939 radiossa luettiin silloisen sotaväen päällikön kenraaliluutnantti **Hugo Östermanin** tiedotus. Tiedotuksessa ilmoitettiin halukkaiden mahdollisuudesta osallistua harjoitukseen. Tiedotteen lopputuloksena 279 reservin upseeria ja aliupseeria ilmoittautui vapaaehtoisena harjoitukseen.

Reserviläisten kouluttaminen niin vapaaehtoinen kuin käskettykin koordinoidaan toinen toistaan palvelevaksi kokonaisuudeksi. Aluetoimistot tarkastelevat reservin koulutusta koko alu-

eensa näkökulmasta. Asevelvollisten asioiden hoidosta vastaavana aluetoimistot toimivat merkittävänä linkkinä reservin harjoituksiin liittyen.

Reservin koulutus on kokonaisuus, joka palvelee kasvavan sotilaallisen valmiuden lisäksi, jokaista koulutukseen osallistujaa. Parhaimmillaan reservin harjoitus kasvattaa osallistujan kipinää kehittää omia sotilaallisia tietoja ja taitoja. Kantahenkilökunnalle kertausharjoitukset ovat alusta alkaen olleet erinomainen tilaisuus harjautua suurehkojen joukkojen käsittelyyn. Varsinkin sijoitettujen henkilöiden osallistuminen joukkonsa kertausharjoituksiin on lisännyt sekä johtajan valmiuksia että joukon kiinteyttä.

Miten reserviläiset kokevat kertausharjoitukset. Erään vuonna 2020 Porin prikaatissa järjestetyn kertausharjoituksen palautteen perusteella reserviläiset arvioivat harjoitusta asteikolla 1–5 seuraavasti: Maanpuolustustahto 4,5, ME-henki 4,8, Usko omaan joukkoon 4,8 Henkilökohtainen motivaatio 4,7. Jos edellä mainittuja tuloksia peilataan tavoitteisiin ja historian osoittamiin kokemuksiin, on reservin koulutus taitojen, tietojen ja yhteishengen kasvattajana perusteltu.

Reserviläiset ampumassa vapaaehtoisessa harjoituksessa 2020. Kuva: Pasi Lindroos.

Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta

www.kapteeninkastikkeet.fi

KUN TAHDOT PANKILTASI ENEMMÄN

Aito
Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

Aito Säästöpankki | p. 010 311 6400*
saastopankki.fi/aito

* Hinta 8,35 snt/puhelu + 16,69 snt/min (alv 24%) soitettaessa kotimaan lanka- ja matkapuhelinetäytymistä.

jmj
jnj.fi

LAATUMERKIT AMMATTITÄIDÖLLÄ

Husqvarna

STIHL

POLARIS

- 2+2 vuoden takuu •
- Huolto • Varaosat •
- Laitteet myymälästä
kasattuna ja koekäytettynä •

sportti
kone.fi

SALO • SOMERO • KAARINA • LOIMAA • LOHJA

HUOLTO- JA
VARAOSAPALVELU

VERKKOKAUPPA
AVOINNA 24/7

Varusmiestoimikunta pandemian keskellä

Teksti: VMTK:n puheenjohtaja,
alikersantti Mikko-Juhani Kuittinen
Kuva: Tuomas Ristiluoma

Toimikauteni varusmiestoimikunnan puheenjohtajana alkaa olla ohi ja se aina niin kaukainen tjo hämöttääkin enää vain muutaman viikon päässä. Kaksi viimeistä toimikautta ovat olleet hyvin erilaisia verrattuna aiempiin. Varusmiestoimikunta on joutunut kamppailemaan jatkuvasti tiukentuvien COVID-pandemista aiheutuvien rajoitusten kanssa. Tämä on haastanut toimiston väkeä adaptoitumaan tilanteeseen ja on myös muokannut varusmiestoimikunnan roolia siitä, mitä se on ollut silloin, kun esimerkiksi juuri sinä, lukija, olet varusmiespalveluksen käynyt.

Varusmiestoimikunnan toiminta on pandemian etenemisen myötä mukauttanut toimintaansa. Kokoon-tumisrajoitusten vuoksi siirryttiin kauemmas tapahtumien järjestämisestä ja on panostettu pääosin varuskunnan ulkoilu- ja liikuntapalveluiden monipuolisuuteen sekä yksiköiden sisäiseen viihtyvyyteen kalustohankintojen muodossa. Tapahtumabudjetin käyttämättä jääneiden varojen ansiosta on ollut mahdollista rakentaa varuskunnan alueelle rantalentopallokenttä ja jo olemassa olevaa frisbeegolfkenttää pystyttiin laajentamaan yhteistyössä kuntotalon kanssa.

Hiljaisuus varuskunnassa

Porin prikaatin varusmiehet ovat eläneet poikkeuksellisen raskasta aikaa, kun vapaa-ajan tapahtumien järjestäminen keskeytettiin ja rajoitukset vaikuttivat varusmiesten väliseen kanssakäymiseen rankalla kädellä. Sotilaskoti ja kuntotalo sulki ovensa, vierailu oli mahdollista vain yhtenä päivänä viikossa. On tarvittu poikkeuksellisia ratkaisuja poikkeuksellisissa oloissa.

Toimikunnan puheenjohtajana suuri osa toimikaudesta on ollut ratkaisujen etsimistä rajoitusten tuomiin ongelmiin. Onneksi Porin prikaatin henkilöstö on ollut aktiivisesti tekemässä yhteistyötä varusmiestoimikunnan kanssa ja on mahdollistanut varusmiesten edunvalvontaa ja hyvinvointia edistävää toimintaa myös erittäin tiukkojen rajoitusten kanssa. Erityis-maininta kuuluu Sotilaskodille ja Porin prikaatin liikunta-alalle. Näiden toimijoiden ansiosta varusmiehille on pystytty tarjoamaan palveluita ja vapaa-ajan toimintaa. Sotilaskoti on toiminut sähköpostitse ja on kyennyt tarjoamaan palveluitaan karanteenissa oleville. Yhteistyössä liikunta-alan kanssa on mahdollistettu monipuoliset liikuntamahdollisuudet vapaa-ajalla frisbeegolfista fatbikeihin.

Antoisa ja opettavainen palvelus

Kokonaisuutena varusmiestoimikunta on ollut ainutlaatuinen tilaisuus oppia ja kokea uutta Puolustusvoimien kokoisessa organisaatiossa vaikuttamisesta. Olen saanut olla vuorovaikutuksessa yritysten, prikaatin johtajien sekä ennen kaikkea muiden upeiden varusmiesten kanssa. On ollut hienoa nähdä erityisesti naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suosion kasvavan ja on ollut kunnia tehdä töitä kunnianhimoisten ja motivoituneiden vapaaehtoisten asepalvelijoiden kanssa. Tällaista maanpuolustushenkeä todella kaivataan.

Puolessa vuodessa, jonka olen tässä toimistossa saanut viettää, olen oppinut organisoimaan, priorisoimaan ja optimoimaan suurten joukkojen edunvalvontaa. Tällaiset taidot yhdistettynä aliupseerikursseilla opittuun johtajuuteen ja johtamisen psykologiaan luovat kokonaisuuden, jota on vaikea löytää mistään muualta tässä iässä. Olen kiitollinen alaisilleni ja yhteistyökumppaneille jotka ovat tarjonneet minulle tämän mahdollisuuden vaikuttaa kanssani palvelevien arkeen ja hyvinvointiin. Tämä työ on arvokasta ja vaikuttaa meihin jokaiseen tavalla tai toisella. Nyt on tosin aika antaa seuraajani jatkaa siitä, mihin itselläni ei aika enää riittänyt.

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi www.loimitili.fi

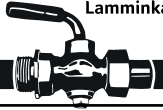
Hanakat

Värಿಸilmä

Lamminkatu 19, Loimaa - ma-pe 9-17, la 10-13 - Puh. 02-7627996
hanakatloimaa.fi - varisilmaloimaa.fi

HT-Asennus

Great Plains Mfg on maailman suurin suorakylvökonevalmistaja. **VerticalTill** muokkuskalusto, kesantomurskaimet.

Özdöken

Özdöken kylvökoneet ja harat erikoisviljelyyn. Johtava merkki nyt myös Suomessa.

British Formula nestemäiset hiven-aineet ja lannoitteet sekä rakeiset NPK-lannoitteet suoraan tehtaalta.

PROPAX AGRO OY

www.suorakylvo.net
Timo Rouhiainen 041 438 2989

Kun maailma ei riitä, valitse

Rauma

OPISKELIJA- KAUPUNKI TURKU

Yli 170

koulutusvaihtoehtoa,
syksyllä tarjolla jopa

1500

aloituspaikkaa tekniikan
alan koulutuksiin!

[www.turku.fi/
opiskelijakaupunki](http://www.turku.fi/opiskelijakaupunki)

www.intlog.fi

QuickSpace on siirrettävä, pienen tilaan pakkautuva moduulirakenteinen tila.

BONUS ON PUHELIMESSA

S-mobiilista näet bonustilanteesi, lähimmät bonustoimipaikat, sähköiset kassa- ja takuukuitit sekä ajankohtaiset Edut ja vinkit.

 Lataa App Storesta

 Lataa Google Play PALVELUSTA

KEULA

Aloittaisitko syksyllä uuden harrastuksen?

Sotilaskotitoiminta on vapaaehtoista työtä varusmiesten hyväksi. Sitä on tehty jo sata vuotta samalla asenteella – hymyllä ja sydämellä!

Arvomme ovat vapaaehtoisuus, yhteisöllisyys, osaaminen ja itsensä kehittäminen, luotettavuus, iloisuus ja palvelualttius.

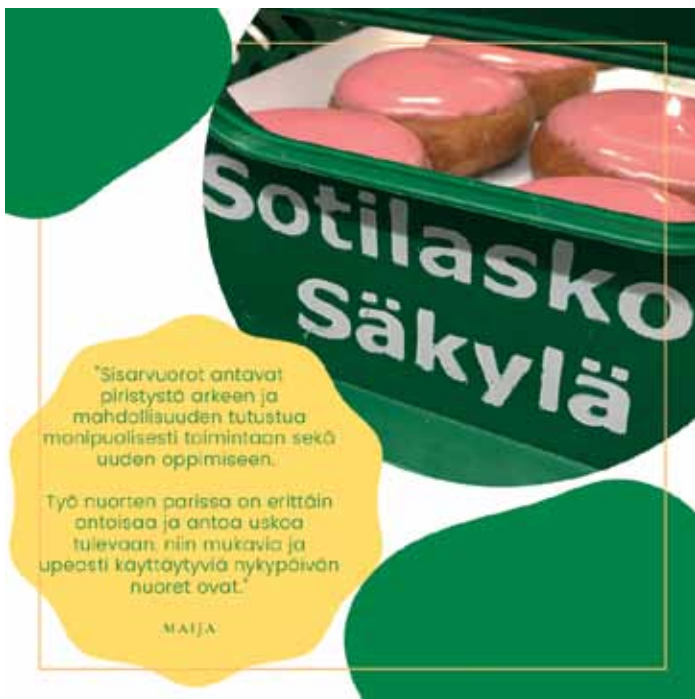
Vapaaehtoisessa sotilaskotityössä jokaisen taitoja tarvitaan, ja kaikilla on mahdollisuus osallistua toiminnan kehittämiseen. Se on harrastus, joka sopii kaiken ikäisille naisille ja miehille! Jäsenenä voit valita toimitko sotilaskodin linjastossa, kirjastossa tai liikkuvassa sotilaskodissa eli maastokeikoilla. Yhdistys järjestää jäsenilleen erilaisia koulutuksia, kuten hygienia-, ensiapu- ja kenttäleipomokoulutuksia. Joka kuukausi järjestetään mukavia sisartapahtumia ja retkiä, missä tavataan muita jäseniä.

Kiinnostuitko? Ota yhteyttä:

sakylan.sotilaskoti@sotku.fi tai yhteydenottolomakkeen kautta osoitteesta: www.sotku.fi

Toimittanut: Jenni Tanski, lähteet www.sotilaskotiliitto.fi ja www.sotku.fi

Kuvat: Henna Ryömä ja yhdistyksen Facebook-sivut

Alokkaan nuha jäi vastaanottopesäkkeeseen ja iso osa sydämestä Huovinrinteelle

Kun ujo ylioppilaspoika kesäkuussa 1980 käänsi lapsuudenkotinsa pihalla Loimaalla taivaansinisen kuplavoikkarinsa kaarevan keulan kohti Porin prikaatia, ei hänelle olisi tullut pieneen mieleenkään, että korkeintaan 11 kuukauden reissun sijaan edessä olisikin elämänmittainen matka sotilaana. Tai että kirjailija **Tuula-Liina Variksen** tavoin hän tulisi vielä kiittämään lukioaikaiselta äidinkielenopettajaltaan **Lippo Lahdelta** ammentamiaan oppeja suomen kielestä ja kirjoittamisesta. Puhumattakaan siitä, että edessä olisivat myös vuoden reissut kriisinhallintatehtävissä Lähi-idässä ja Afrikassa – ja paljon muuta.

Alokasaika yliluutnantti **Vesa Keskinen** johtamassa 1. Jääkärikomppaniassa oli vauhdikasta, mistä todistuksena oli teräskypärän nahkaisen hikinauhahan jättämä keltainen rantti hiuspehkoon. Meidän nuorten poikien lisäksi alokkaina oli valmiita lääkäreitä ja hammaslääkäreitä, jotka myöhemmin jatkoivat palvelustaan Lahdessa lääkintä-RUK:ssa. Porin Ässien kiekkolupa-ukset **Arto Javanainen** ja **Jari Härkälä** häipyivät jo iltapäivän lopulla harjoitukseen tai peleihin kateelliset katseet selässään. Yliluutnantti **Markku Heinonen** sekä ylikersantti **Jorma "Joppe" Laitinen** ja **Jukka Pietilä** toimivat

joukkueenjohtajina, ja kessuna hääpäivä **Markku Laimi**. Jo edesmenneen, "Lämäri-Laitisenakin" tunnetun Jopen kanssa palvelimme myöhemmin sotilaspoliisitehtävissä samoissa yksiköissä ja meistä tuli läheiset ystävät, vaikka alku ei ollut kovin lupaava. Alokasajana Joppe johti viivytysharjoitusta. Minulla oli olevinaan nuha, ja rohkenin kysyä häneltä, voisinko päästä johonkin vähemmän rasittavaan tehtävään. Jopella oli valmiit rohdot vaivaani: "Laitetaanpa teidät sinne kärkeen, vastaanottopesäkkeeseen, koska siellä se räkä vasta lentää". Niin lensi ja tautikin talttui. Jorma oli tosi sotilas ja iso persoona - R.I.P.

"Eihän teistä mitään ryhmänjohtajaa tule", murahti RAUK:n vääpeli, hiljattain edesmennyt sotilasmestari evp. ja armoitettu savenvalaja **Sakari Äimänen**. Tukiasokoulutuksessa olin santarin juoksutuksessa kaatunut kevyen kranaatinheittimen putki sylissäni ja ranne kipsattuna ilmoittauduin vääpelille. Onnekseni sain jatkaa kurssin loppuun, ja tulin sijoitetuksi ryhmänjohtajaksi kapteeni **Jaakko Sällin** johtamaan

ja ylivääpeli **Pentti Suvitien** vääpeloimään Huoltokomppaniaan. Monet varusmiesaikaiset onnistumisen ja erehdyksen kokemukset sekä niistä saatu suora palaute kasvattivat itseluottamusta ja saivat minut ajattelemaan sotilasuraa ammattina. Sain kersanttiylennyksen ensimmäisten joukossa, ja kotiuttamistilaisuudessa tulin palkituksi Porin prikaatin standaarilla. Heinäkuun alussa 1981 astuinkin tomerana va. kersantin pestiin 2. Jääkärikomppaniaan, jossa palvelivat mm. luutnantti, sittemmin Maavoimien komentajana toiminut kenraaliluutnantti evp. **Seppo Toivonen** ja kersanttina lukioaikainen luokkatoverini ja ystäväni, nykyinen kapteeni ja oikeusupseeri evp.

Jouni Mäentaus.

Puolustusvoimat on lukemattomien ja kiehtovien vaihtoehtojen työpaikka. Rajoina ovat ainoastaan halu koulutautua ja omaksua uusia asioita. Omalla kohdallani ura kulki alokaskouluttajasta ensin sotilaspoliisitehtäviin ja edelleen Porin prikaatin tiedottajaksi sekä Porilainen-lehden toimitussihteeriksi 16 vuoden ajaksi – kiitos Lippo opeistasi, niille oli käyttöä. Pääsin arvostettujen edeltäjäni, sotilasmestari **Into Hemberg**in, luutnantti **Leo Sääsken**, kapteeni **Ilkka Voutilaisen** ja kapteeni **Jarmo Metsänrannan** saappaanjäljissä kertomaan Porin prikaatin ja puolustusvoimien arjesta sekä valitettavasti myös suruviesteistä. Sotilasurani vaikein tehtävä koitti lauantaina 3. joulukuuta 2005. Edellisenä päivänä prikaatissa palvelut varusmies oli menehtynyt Rovajärvellä tapahtuneessa onnettomuudessa. Prikaatin johtoon oli vain kuukautta aiemmin astunut sanojensa mittainen ja arvostettu upseeri, eversti (kenraaliluutnantti evp.) **Markku Nikkilä**, joka onnettomuudesta

kuultuaan teki selväksi, että hän vastaa kaikesta ja että tuolloinen esikuntapäällikkö, nykyinen prikaatikenraali evp. **Mauri Koskela** koordinoi käytännön toimenpiteitä. Komentaja itse välitti suruviestin menehtyneen varusmiehen omaisille, ja samalla sovittiin, että hän tulisi käymään tulevana sunnuntaina. Kuitenkin jo lauantaina omaiset olivat yhteydessä Nikkilään ja pyysivät, voisiko joku ammattisotilas tulla tapaamaan heitä. Komentaja soitti ja kysyi, olisiko minulla valmiutta ja mahdollisuus kohdata omaiset. Muistan edelleen elävästi, miten hiljalleen hämärtyvänä joulukuun iltapäivänä menehtyneen varusmiehen vanhempien, veljen ja läheisten kanssa itkimme ja surimme heidän menetystään ja hämmästelimme ihmiselämän arvaamattomuutta. Syyllisiä ei haettu, vaikka yleiseen asevelvollisuuteen perustuva puolustuksemme olikin vaatinut uhrin, johon sillä rauhan aikana ei ole vähäisintäkään oikeutusta. Tapahtuneesta huolimatta kohtauksiemme oli lämminhenkinen, ja sen myötä syntyneillä ajatuksilla ja oivaluksilla on sittemmin ollut suuri merkitys omassa elämässäni ja valinnoissani.

Tätä kirjoittaessani olen ollut Maa-voimien reservissä liki 10 vuotta, mutta Porin prikaatilla ja ennen kaikkea kohtauksillani ihmisillä, varusmiehillä ja heidän läheisillään, palvelustovereilla ja yhteistyökumppaneilla, naisilla ja miehillä, on edelleen oma tärkeä paikkansa sydämessäni. Huovinteeltä voi kyllä lähteä, mutta se ei lähde sinusta. Sopii minulle.

Kirjoittaja, kapteeni evp. Matti Vihuri-la palveli Porin prikaatissa 1980–2011. Sittemmin hän koulutettiin johdon työnhajajaksi (CSLE) ja työskentelee nykyisin free lance -toimittajana.

In memoriam

Kiltaveli **Jouko Rajala** menehtyi Raumalla 17.2. 94-vuotiaana. Hänet tunnettiin kiltamme puheenjohtajana vuosina 1982-1986. Hän oli pitkän linjan pankkimies toimien pankinjohtajana muun muassa Kyyjärvelä, Köyliössä, Säkylässä ja Raumalla. Vuonna 1986 Jouko jäi eläkkeelle Satakunnan Säästöpankin johtotehtävistä. Ura oli hyvin merkittävä ja nousujohteinen, kun ottaa huomioon, että ura alkoi kansakoulupohjalta maamieskoulusta. Kiltaan ja Porin Prikaatiin Jouko tutustui ensimmäisen Säkyllän Varuskunnan päällikön **Kalervo Kuuselan** aikana. Häneen teki vaikutuksen prikaatin tuloparaati elokuussa 1963, kun Kuusela johti pataljoonansa mahtipontisesti ohimarssiin Säkyllän keskustassa ja paraatin otti vastaan divisioonan komentaja **Adolf Ehrnrooth**. Jouko oli silloin Säkyllän säästöpankin toimitusjohtaja.

Yhteistyössä Kuuselan kanssa, Joukon toimesta rakennettiin Huovinteelle tilat kaupalle, pankille, parturille ja kemikaliolle nykyisen prikaatin esikunnan alapuolelle. Varuskunnan väki suuntasi palkkansa säästöpankkiin ja ostoskeskus palveli asukkaita kiitettävästi. Palvelut olivat lähellä ja väki oli tyytyväistä. Koska Säkyllän Säästöpankissa asiakaskunta lisääntyi merkittävästi, niin säästöpankkipiireissä ihmeteltiin Joukon kykyjä, kun pankin omavaraisuus ja taseet nousivat pystysuoraan ylös, tilanne oli tyyppinen win-win tapaus.

Jouko toimikin sitten kiltamme Säkyllän osaston ensimmäisenä puheenjohtajana vuodet 1963-1970.

Uudelleen hän tuli mukaan vuonna 1982 nyt koko killan puheenjohtajana. Perimmäisenä syynä oli, kun komentajat ja kiltaveljet halusivat muutosta killan johtoon. Joukon aika puheenjohtajana olikin sitten railakasta aikaa. Yritettiin hajauttaa vastuuta alaosastoille ja yritettiin ja myös markkinoida jäsenyyttä nuorille. Kautensa päättyessä Jouko sanoi, että molemmissa tavoitteissa epäonnistuttiin, koska tavoitteet olivat olleet liian suuret. Kokonaisuutena kiltta kuitenkin meni eteenpäin pitkän harppauksin, killasta tuli enemmän ulospäin suuntautunut ja tunnetumpi. Porilainen-lehden taso parani ja jäsenmääräkin alkoi kohota. Killan nimenmuutos käynnistettiin Joukon toimesta. Varsinainen sääntömuutos tapahtui vasta seuraavan puheenjohtajan aikana.

Jouko Rajala oli syntynyt suojeluskuntaväepelin poikana Köyliössä ja oli sotilasarvoltaan reservin kersantti. Häntä jäivät kaipaamaan pitkäaikainen elämänkumppani Eedit ja sisarvainajan lapset. Jouko ehti mukaan jatkosodan loppuvaiheisiin sotatoimialueella. Sen vuoksi hänellä oli oikeus kantaa virallista veteraanitunnusta, vaikka ei itseään varsinaisena sodan veteraanina pitänyt. Työelämän jälkeen Jouko harrasti kolumnien ja runojen kirjoittamista.

Pitkä ikä ja perussairaudet veivät intelligentin ja humanin kiltaveljen voimat. Viimeiset vuodet hän eli hoivakodissa ilman huolia tämän maailman menosta.

Kiltaveli Pekka Kinkku

”Porilaisuus” yhdistää jäsenkuntaa vaikeina aikoina

Teksti: Kari Nummila ja Tuula Rahkonen

Covid19-viruksen aiheuttama pandemia on rankonut harmillisesti Porin prikaatin killan toimintaa. Killan vuosikokous on jouduttu siirtämään kahteen kertaan vallitsevan koronapandemian vuoksi. Huovrinteen Upseerikerholla lauantaina 22. toukokuuta pidettyyn vuosikokoukseen osallistuttiin paikan päällä vain rajoitusten

sallimissa puitteissa. Läsä oli parisen kymmentä kiltalaista ja saman verran osallistui kokoukseen etäyhteyksin. Ennen vuosikokousta pidetty killan valtuuskunnan kokous vietiin läpi samoin järjestelyin. Perinteinen seppeleenlasku Porilaispatsaalle toteutettiin ilman yleisöä. Tapahtuman tallenne löytyy killan Facebook-sivuilta.

Virus pysäytti lähes kokonaan alueosastojen operatiivisen toiminnan. Hallintoa on kuitenkin hoidettu niin pääkillassa kuin alueosastoissa. On kutsuttu ja peruutettu ja ”taas kutsuttu ja peruutettu” -tyyliin. Muutamia kokouksia on hoidettu etäyhteyksin ihan onnistuneesti, killan hallituksen puheenjohtajana neljän vuoden ajan toiminut **Markku Heinonen** totesi avatessaan vuosikokousta.

Heinonen kiitti alueosastojen puheenjohtajia sinnikkydestä korostaen terveysturvallisuutta, jota on pitänyt noudattaa kaikissa toimissa. Jälkikäteen voidaan iloita aivan erityisesti siitä, että pandemia ei iskenyt vielä vuonna 2019, jolloin kilta täytti 60 vuotta. Silloin voitiin viettää normaali juhlavuosi, jonka aikana julkaistiin killan 60-vuotishistoriakirja, jonka kirjoitti sotatieteiden tohtori, eversti evp. **Markku Iskanius**. Hän kirjoitti aiemmin myös Porin prikaatin historiikirjan. Killan historiikirjan kuluista kolmannes katettiin erilaisin lahjoitusvaroin. Kirjaa on edelleen ostettavissa alueosastojen yhteyshenkilöiltä.

Vuoden 2019 tapahtumista Heinonen totesi yhtenä merkkitapauksena Turun alueosaston uuden lipun naulaus- ja siunaustilaisuuden Heikkilän sotilaskodissa. Muista asioista hän nosti esille Salon seudun alueosaston 60-vuotisjuhlan. Juhlatilaisuutta ei kuitenkaan voitu järjestää pandemian takia, mutta osaston 60-vuotishistoriikki runsain kuvituksin voitiin kuitenkin julkaista. Historiikkia on saavilla alueosastolta.

Heinonen korosti prikaatin ja killan yhteisen, neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Porilainen -lehden merkitystä kaikkina aikoina, mutta aivan erityisesti nyt vallitsevassa epidemiatilanteessa. Hän vertasi julkaisua ikään kuin napanuoraan, joka pitää jäsenkuntaa kiinni killassa toimien tärkeänä informaatiokanavana ja kiltaaatteen vaalijana.

Prikaati on edelleen onnistunut Porilainen -lehden toimittamisessa ja saanut aikaan korkeatasoisen julkaisun. Kilta on myös menestynyt lehden talouden hoitamisessa poikkeuksellisista olosuhteista huolimatta. Lehden kustannukset on voitu edelleen kattaa liki kokonaan killan hankkimilla ilmoitustuloilla. Suuri kiitos siitä ilmoitusten hankkijoille.

Heinonen korosti yhteistyön merkitystä prikaatin suuntaan. Yhtenä erityi-

sen tärkeänä asiana tässä tilanteessa hän kiitteli sitä, että killan sihteerin **Auli Pakula** työskentelee prikaatin esikunnassa eli hänellä on aina pääsy "pääkalonpaikalle" - varuskuntaan. Killan sihteerin rooli korostuu tällä haavalla vielä aivan erityisen tärkeänä tekijänä jo käytännön syistäkin. Tilanne olisi olennaisesti toinen, jos tätä tärkeää luottamustehtävää hoitaisi prikaatin ulkopuolinen henkilö. Heinonen luonnehti Aulia energiseksi, osaavaksi ja avuliaksi sihteeriksi, jonka kanssa on ollut ilo toimia.

- Auli hoitaa sihteerin työtään suurella antaumuksella myös alueosastojen suuntaan. Hän kokosi myös nyt käsillä olevan vuosikertomuksenkin, Heinonen kiitti aina energistä Aulia.

Komentajan tuki killalle tärkeää

Puheenjohtajuudesta luopuva Heinonen kiitti Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Mika Kalliomaata** killalle osoittamastaan tuesta. Kalliomaata on arvostanut killan toimintaa erityisen paljon ja myös tukenut kilttaa poikkeuksellisen paljon muun muassa osallistumalla aktiivisesti killan moniin tapahtumiin. Kiitoksena tärkeästä tuesta Kalliomaalle luovutettiin killan korkein huomionosoitus - killan ansiolippu.

Kalliomaata siirtyy prikaatin komentajan tehtävistä 1. heinäkuuta alkaen Maanpuolustuskorkeakoulun rehtoriksi. Prikaatin komentaja on toiminut Porilainen -lehden hallituksen puheenjohtajana, ja myös tätä kautta ollut tärkeässä roolissa killan suuntaan. Kiitokset Heinonen osoitti myös lehden päätoimittajalle **Ari-Pekka Väänäselle** sekä prikaatin tiedottajille **Sanna Närälle** ja **Annu Porttilalle** sekä **Tuula Rahkoselle**, **Kari Nummilalle** ja **Osmo Suomiselle**. Kiitoksella Heinonen muisti myös killan hallituksen jäsentä, eversti **Riku Suikkasta**. Heinonen toteasi saaneensa prikaatin johdolta paljon tukea ja kannustusta sekä korosti yhteistoiminnan olleen hyvin luonnikasta ja motivoivaa.

Heinonen jatkoi pitkien kiitostensa sarjaa tuomalla esiin Pakulan ohella myös **Timo Mäen**, **Seppo Verrosen** ja etenkin **Eino Järvisen**, joka perehdytti häntä puheenjohtajan tehtävään pitkän kokemuksensa pohjalta. Kiitettävien listalle ylsivät edelleen talousasioita hoitava **Tiina Tuominen** sekä Porilainen -lehden varainhankinnan kannalta

Prikaatin komentajalle luovutettiin killan korkein huomionosoitus - killan ansiolippu

aivan oleellisen ja elintärkeän ilmoitushankinnan eteen uurastavat **Eero Nurminen**, **Kari Niinistö**, **Kari Toivonen** ja **Markku Nummijoki**.

Jäsenmäärässä notkahdus

Heinonen luonnehti killan taloudellista asemaa vahvaksi. Killan jäsenmäärä on ollut pääsääntöisesti noususuhdanteinen, jonka kuitenkin vuosi 2020 katkaisi. Vuonna 2018 jäsenmäärä oli 1389 ja vuonna 2019 peräti ennätyslukema 1465. Viime vuonna pudottiin lukemaan 1330. Suurin alueosasto tällä hetkellä on Loimaa 455 jäsenellään.

Suurin jäsenmäärän pudotuksen syy on ollut pandemia sikäli, että kahteen vuoteen ei ole voitu järjestää suuria lounaissuomalaisia massatapahtumia kuten Oripään Okra -näyttelyä ja Turun messuja. Näin Loimaan alueosaston iskuryhmä **Seppo Yli-Nissilä**, **Markku Nummijoki** ja **Tauno Rohkimainen** eivät ole päässeet rekrytoimaan uutta jäsenkuntaa. Useita kertoja he ovat vuositasolla saaneet hankituksi reilusti yli satakin uutta jäsentä. Jäsenkunnan kasvun tai entisellään pysymisen ehto-

na on jokavuotinen, merkittävän suuri hankintapotti. Yhtä tärkeää on myös killan aktiivinen ja osallistava toiminta sekä sen näkyväksi tekeminen.

Killan jäsenkunnan keski-ikä on korkea. Jatkossa toiveena on, että nuorempaa polvea ja erityisesti myös naisia saataisiin nykyistä enemmän toimintaan mukaan. Killan jäsenmäärästä naisia vuonna 2020 oli 61 jäsentä. Naisten osuus on viime vuosina kasvanut ilahduttavasti.

Palokankaasta kunniapuheenjohtaja

Mennyt vuosi on tuonut killalle myös suru-uutisia. Killan luottamushenkilöistä ovat nukkuneet pois killan pitkäaikainen puheenjohtaja (1986 - 2000) ja kunniapuheenjohtaja **Mauno Harju**, killan hallituksen pitkäaikainen jäsen (2003 - 2009) sekä killan valtuuskunnan puheenjohtaja (2011 - 2018) **Arto Arvonen** ja killan puheenjohtaja (1982 - 1986) **Jouko Rajala**.

Killan kunniapuheenjohtajaksi vuosikokous kutsui vuorineuvos **Simo Palokankaan**. Palokangas on toiminut

killan valtuuskunnan puheenjohtajana vuosina 1989 – 2000. Markku Heinonen luopui killan hallituksen puheenjohtajuudesta neljän vuoden urakan jälkeen. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin tuttu porilainen, everstiluutnantti evp. **Joni Lindeman**, joka tämän lehden ilmestymiseen mennessä on palannut takaisin Suomeen erityistehtävistä Afganistanista.

- Markku Heinosen positiivinen kädenjälki näkyy killassamme. Hän on energinen ja aikaansaava henkilö, joka tunnetaan prikaatissa niin sotilaana kuin toisella urallaankin senaattikiinteistöissä, killan varapuheenjohtaja Eero Nurminen kiitteli Heinosta kuluneista vuosista. Kiitoksena ansiokkaasta puheenjohtajan työstä Heinoselle luovutettiin killan ansiolippu.

Killan hallituksen varsinaisiksi jäseniksi valittiin Tuula Rahkonen, **Eero Nurminen**, **Kari Nummila**, **Markku Nummijoki**, **Simo Saarikallio** ja uutena **Pasi Rainiola**. Erovuorossa olevista varajäsenistä valittiin uudelleen Kari Toivonen ja **Tiina Tuominen** sekä uutena **Tapio Turunen**. Killan hallituksen jäseninä jatkavat edelleen myös **Erkki Lehmus** ja Seppo Yli-Nissilä.

Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa **Tapani Míkola**. Mika Kalliomaa siirtyy varapuheenjohtajan paikalta valtuuskunnan jäseneksi. Uudeksi varapuheenjohtajaksi tulee eversti **Vesa Valtonen** hänen siirtyessään prikaatin komentajaksi 1. heinäkuuta alkaen. Markku Heinonen valittiin valtuuskunnan jäseneksi. Valtuuskunnan uusi jä-

Ylinnä: Vuosikokous kutsui killan kunniapuheenjohtajaksi vuorineuvos Simo Palokankaan

Kari Niinistö luovutti killan ansiolipun Markku Heinoselle

Prikaatin komentajan myöntämät porilaisristit luovutettiin mm. Hannu Viitaselle, Kari Niinistölle ja Tuula Rahkoselle.

Vuoden kiltalainen Auli Pakula

sen on myös Pohjankankaan Tykistökillan puheenjohtaja **Kimmo Tuomi**.

Palkitsemisia pienin porukoin

Vuoden 2020 aikana on voitu, valitsevien rajoitusten puitteissa, järjestää alueosastoissa pieniä juhlahetkiä, joissa killan puheenjohtaja on käynyt luovuttamassa killan jäsenille myönnettyjä huomionosoituksia. Osa huomionosoituksista jaettiin vuosikokouksessa.

Vuoden 2021 palkittuja:

Kilta-ansiomitali: Eero Nurminen Salo.

Kilta-ansioristi karhun kera: Kari Niinistö (Salon), Matti Vihurila (Pöytyä), Kimmo Jaanu (Loimaa), Erkki Kettunen (Loimaa), Petri Mustajärvi (Loimaa), Juhana Nepponen (Loimaa) ja Tapio Vuolle (Loimaa).

Kilta-ansioristi: Jouni Leinonen (Aura).

Killan ansiolippu: Mika Kalliomaa (Porin prikaati) ja Markku Heinonen (Lieto).

Killan standaari: Ari-Pekka Väänänen (Porin prikaati) ja Pasi Rainiola (Pori).

Porin prikaatin komentaja on myöntänyt seuraavat Porilaisristit: Kari Niinistö (Salon), Tuula Rahkonen (Turku), Pasi Rainiola (Pori), Tiina Tuominen (Loimaa), Hannu Viitanen (Helsinki) ja Jarmo Niinistö (Salon).

Vuoden kiltalainen – Auli Pakula

Maanpuolustuskiltojen liitto nimesi Auli Pakulan keväällä valtakunnallisesti vuoden 2021 kiltalaiseksi.

Auli Pakula on toiminut Porin prikaatin killan sihteerinä vuodesta 2010 alkaen. Hän on erittäin ystävällinen, omaaloitteinen, aktiivinen ja yhteistyöhaluinen henkilö, joka huolehtii täydellisesti kaikki hänelle kuuluvat tehtävät sekä varmistaa myös muiden tehtävien hoidon määräaikaan mennessä.

Viime vuonna hallituksen kokouksia päästiin pitämään vain muutama, mutta valtuuskunnan kokous, vuosikokous ja vuosijuhla kutsuttiin, peruutettiin, siirrettiin, kutsuttiin ja peruutettiin sekä siirrettiin uudelleen. Eli kokous- ja juhla järjestelyissä oli moninkertainen työ normaalivuosiin verrattuna.

Auli on huolehtinut Porin prikaatin ja killan päivittäisen yhteydenpidon, koska muilla ei ole poikkeusvuonna ollut mahdollisuutta vierailta varuskunnassa. Huolimatta siitä, että operatiivinen toiminta alueosastoissa oli hyvin vähäistä viime vuonna, niin hallinto oli kuitenkin hoidettava. Auli koordinoi viiden alueosaston toimintaa ja huolehti asioiden kirjaamisen. Koronan vuoksi puheenjohtaja ja sihteeri johtivat kiltaa sähköisesti, mikä lisäsi sihteerin vastuuta entisestään.

Tällä hetkellä Auli Pakula työskentelee kv-henkilöstösuunnittelijana Porin prikaatin henkilöstöosaston kriisinhallintasektorilla. Prikaatissa Auli on työskennellyt kohta 22 vuotta. Porin prikaatin killan sihteerin luottamustehtävään Aulin puhui silloinen prikaatin tiedottaja Matti Vihurila.

Energisyydestä ja iloisuudesta sekä myönteisen elämäntunteestaan tunnettu Auli kertoo elämässään kaikkien osa-alueiden olevan tällä hetkellä kunnossa.

- Olen onnellinen ja tyytyväinen elämään. Minulla on erinomainen perhe. Pyörimme mieheni kanssa paljon. Minulla on jo vuoden ajan ollut sähköpyörä ja yritän siten pitää kunnostani huolta. Joskin rakastan vähän liikaa hyvää ruokaa ja juomaa. Olen maanpuolustushenkkinen eli kiltatoiminta sopii minulle senkin takia. Kunhan koronasta päästään, niin väentäydyn taas työpaikan viikkoliikunnassa kuntotalon punttisalille sekä uima-altaaseen vesijuoksemaan ja karistamaan koronakiloja.

Kilta onnittelee sihteerinään hänen saamasta tunnustuksesta ja valinnasta vuoden kiltalaiseksi 2021.

Teksti: Kari Nummila ja Tuula Rahkonen

Tärkeää maanpuolustus- ja perinnetyötä

gin museon toisen kerroksen tiloihin syyslukukauden 2021 alusta.

Niinisalon varuskunnan historian kannalta ratkaisu oli huono, mutta positiivista asiassa oli se, että poistoon/hylkyyn ei mennyt mitään kalustoa. Kaikilla intressipiireillä oli hyviä yhteyshenkilöitä. Kaikille löytyi omistaja ja "kodittomat" mittauspatteriston esineet menivät Tykistömuseoon eli Museo Militariaan, jonne joko jäävät tai siirtyvät Sotamuseon kokoelmiin.

Kimmo Tuomi
Puheenjohtaja
Pohjankankaan Tykistökiilta

Kankaanpään Seudun Tykistökillan kiltaveljet kantavat "soppatykin" runkoa ulos uuteen sijoituspaikkaan Kankaanpään kaupunginmuseon varuskuntaosastosta Niinisalossa. Talkoissa olivat Kimmo Tuomi, Esko Isohannu, Kalervo Kinnari, Olli Kujan-suu, Pauli Huhtamaa, Raimo Soininen Juha Leppänen ja Jouko Vähämäki. Kuva: Kankaanpään kaupunginmuseo Anu Forss

Pohjankankaan Tykistökiiltaan kuuluva Kankaanpään Seudun Tykistökiilta teki tärkeää perinne- ja maanpuolustustyötä, kun kiltalaisista koostunut noin kymmenen hengen talkooporukka kokoontui aurinkoisena iltapäivänä 31.3. Niinisaloon Kankaanpään kaupunginmuseon eteen siirtämään Niinisalon sotilaskotiyhdistyksen killalle lahjoittamaa kenttäkeitintä uuteen varastointipaikkaan. Tehtävä ei ollut helppo, sillä ilmeisesti vuosimallia 1940 oleva hevosvetoinen "soppatykki" täytyi ensin purkaa osiin, jotta se saatiin miesvoimin kannettua entisen Niinisalon koulun toisen kerroksen luokahuoneesta kerros kerrokselta alaspäin ulkona odottavaan auton perävaunuun. Selvästi raskain kannettava osa oli keittimen metallinen kattilaosa. Soppatykki koottiin vielä museon pihalla, työnnettiin miesvoimin auton peräkärriin ja sidottiin liinoin kiinni.

Kankaanpään kaupunginmuseon ns. varuskuntaosasto avattiin vuonna 2001 ja se sijaitsi näihin päiviin saakka Niinisalon vanhan koulun toisessa kerroksessa. Varuskuntaosastoon kuului seuraavia perinneosastoja:

- Valtion sisäoppilaitos eli Niinisalon internatti
- 15. Divisioonan perinnehuone Sotilaspoikatoiminta
- Lotta Svärd ja Niinisalon sotilaskotiyhdistys
- Niinisalon varuskunnan historia
- Hevoshuoltokoulu, Eläinklinikka
- Koeampumalaitos ja Sääasema
- Mittauspatteristo
- YK:n koulutuskeskus
- Varuskunnan palolaitos
- Niinisalon perusviiva

Varuskuntaosaston historia päättyi siihen, kun Kankaanpään kaupunginhallitus päätti kuluneen vuoden alussa muualla sijainneen Niinisalon koulun sijoittamisesta Kankaanpään kaupun-

Hevosvetoinen kenttäkeitin vuodelta 1940 ja Lotta.

Kuva: Kankaanpään kaupunginmuseo Aimo Haapakoski

KIVIKYLÄN

KOTIPALVAAMO

SAVULAAKSONTIE 121

27230 KIVIKYLÄ

KOTOISIMMAT MAUT

WWW.KIVIKYLAN.FI

